

Uradni list

Evropske unije

C 96

Zvezek 49

Slovenska izdaja

Informacije in objave

22. april 2006

<u>Obvestilo št.</u>	Vsebina	Stran
	I <i>Informacije</i>	
	Sodišče	
	SODIŠČE	
2006/C 96/01	Sodba Sodišča (četrti senat) z dne 2. februarja 2006 v zadevi C-143/05: Komisija Evropskih skupnosti proti Kraljevini Belgiji (Neizpolnitev obveznosti države — Direktiva 2002/84/ES — Neizvršitev prenosa v predpisanem roku)	1
2006/C 96/02	Zadeva C-420/05 P: Pritožba Ricosmos BV zoper sodbo Sodišča prve stopnje Evropskih skupnosti (prvi senat) z dne 13. septembra 2005 v zadevi Ricosmos BV proti Komisiji Evropskih skupnosti, T-53/02, vložena dne 28. novembra 2005	1
2006/C 96/03	Zadevi C-37/06 in C-58/06: Predlog za sprejem predhodne odločbe na podlagi sklepov Finanzgericht Hamburg z dne 10. oziroma 12. januarja 2006 v zadevah Viamex Agrar Handels GmbH (C-37/06) in ZVK Zuchtvieh-Kontor GmbH (C-58/06) proti Hauptzollamt Hamburg-Jonas	2
2006/C 96/04	Zadeva C-50/06: Tožba Komisije Evropskih skupnosti proti Kraljevini Nizozemski, vložena dne 27. januarja 2006	3
2006/C 96/05	Zadeva C-55/06: Predlog za sprejem predhodne odločbe na podlagi sklepa Verwaltungsgericht Köln z dne 26. januarja 2006 v zadevi Arcor AG & Co. KG proti Zvezni republiki Nemčiji, vabljeni stranka: Deutsche Telekom AG	3
2006/C 96/06	Zadeva C-59/06 P: Pritožba Luigija Marcuccia zoper sodbo Sodišča prve stopnje Evropskih skupnosti (peti senat) z dne 24. novembra 2005 v zadevi Luigi Marcuccio proti Komisiji Evropskih skupnosti, T-236/02, vložena 3. februarja 2006	4
2006/C 96/07	Zadeva C-67/06: Tožba Komisije Evropskih skupnosti proti Helenski republiki, vložena dne 6. februarja 2006	5

<u>Obvestilo št.</u>	Vsebina (nadaljevanje)	Stran
2006/C 96/08	Zadeva C-73/06: Predlog za sprejem predhodne odločbe na podlagi sklepa Finanzgericht Köln z dne 19. januarja 2006 v zadevi Planzer Luxembourg Sàrl proti Bundeszentralamt für Steuern	5
2006/C 96/09	Zadeva C-91/06: Tožba Komisije Evropskih skupnosti proti Republiki Avstriji, vložena 14. februarja 2006	6
2006/C 96/10	Zadeva C-96/06: Predlog za sprejem predhodne odločbe na podlagi sklepa Finanzgerichts Hamburg z dne 23. januarja 2006 v zadevi Viamex Agrar Handels GmbH proti Hauptzollamt Hamburg-Jonas	6
2006/C 96/11	Zadeva C-99/06: Predlog za sprejem predhodne odločbe na podlagi sklepa Oberlandesgericht Stuttgart z dne 7. februarja 2006 v zadevi Raiffeisenbank Mutlangen eG proti Roland Schabel, druga udeleženca: 1. Präsident des Landgerichts Unkel, 2. Bezirksrevisor Stiglmaier	6
2006/C 96/12	Zadeva C-102/06: Tožba Komisije Evropskih skupnosti proti Republiki Avstriji, vložena dne 21. februarja 2006	7
2006/C 96/13	Zadeva C-104/06: Tožba Komisije Evropskih skupnosti proti Kraljevini Švedski, vložena dne 22. februarja 2006	7
2006/C 96/14	Zadeva C-114/06: Tožba Komisije Evropskih skupnosti proti Slovaški republiki, vložena 27. februarja 2006	8
2006/C 96/15	Zadeva C-123/06: Tožba Komisije Evropskih skupnosti proti Helenski republiki, vložena 2. marca 2006	8
2006/C 96/16	Zadeva C-124/06: Tožba Komisije Evropskih skupnosti proti Helenski republiki, vložena 2. marca 2006	9
SODIŠČE PRVE STOPNJE		
2006/C 96/17	Zadeva T-34/02: Sodba Sodišča prve stopnje z dne 22. februarja 2006 — Le Levant 001 in drugi proti Komisiji („Državne pomoči — Pojem zainteresirane stranke — Poziv k predložitvi pripomb — Odločba o sprožitvi postopka iz člena 88(2) ES — Ukrep davčne olajšave za določene prekomorske naložbe — Razvojna pomoč ladjedelništvu — Presoja glede na člen 87(1) ES — Obveznost obrazložitve“)	10
2006/C 96/18	Zadeva T-282/02: Sodba Sodišča prve stopnje z dne 23. februarja 2006 — Cementbouw Handel & Industrie proti Komisiji („Konkurenca — Nadzor nad koncentracijami podjetij — Členi 2, 3 in 8 Uredbe (EGS) št. 4064/89 — Koncept koncentracije — Nastanek prevladujočega položaja — Odobritev, pod pogojem spoštovanja določenih zavez — Načelo sorazmernosti“)	10
2006/C 96/19	Zadeva T-194/03: Sodba Sodišča prve stopnje z dne 23. februarja 2006 — Il Ponte Finanziaria proti UUNT („Znamka Skupnosti — Postopek z ugovorom — Prijava figurativne znamke Skupnosti, ki vsebuje besedni element ‚Bainbridge‘ — Prejšnje nacionalne besedne, figurativne in tridimenzionalne znamke, ki vsebujejo besedni element ‚Bridge‘ — Dokaz o uporabi — Uporaba v drugačni obliki — Obrambne znamke — Družina znamk“)	11

2006/C 96/20	Združeni zadevi T-200/03 in T-313/03: Sodba Sodišča prve stopnje z dne 21. februarja 2006 — V proti Komisiji („Uradniki — Odpust zaradi nesposobnosti — Člen 51 Kadrovskih predpisov — Kršitev pooblastila za odločanje po prostem preudarku — Zloraba pooblastil — Dolžna skrbnost — Pravice obrambe — Sorazmernost — Enako obravnavanje — Obrazložitev — Ocenjevalno poročilo — Dopustnost — Pravni interes“) 11	11
2006/C 96/21	Zadeva T-74/04: Sodba Sodišča prve stopnje z dne 22. februarja 2006 — Nestlé proti UUNT („Znamka Skupnosti — Postopek z ugovorom — Prijava figurativne znamke Skupnosti, ki vsebuje besedni element ‚QUICKY‘ — Prejšnje figurativne, nacionalne, mednarodne znamke in znamke Skupnosti, ki vsebujejo besedno znamko ‚Quick‘ — Prejšnje nacionalne in mednarodne figurativne znamke QUICK — Prejšnje nacionalne besedne znamke QUICKIES — Verjetnost zmede — Zavrnitev registracije — Člen 8(1)(b) Uredbe (ES) št. 40/94“) 11	11
2006/C 96/22	Zadeva T-342/04: Sodba Sodišča prve stopnje z dne 22. februarja 2006 — Adam proti Komisiji („Uradniki — Plačilo — Izselitveni dodatek — Člen 4(1)(a) Priloge VII h Kadrovskim predpisom — Pojem ‚dela opravljena za drugo državo‘“) 12	12
2006/C 96/23	Združeni zadevi T-437/04 in 441/04: Sodba Sodišča prve stopnje z dne 22. februarja 2006 — Ständertskjöld-Nordenstam in Heyraud proti Komisiji („Uradniki — ‚Posebni način napredovanja‘ — Napredovalno obdobje 2003 — Nevpis na seznam najzaslužnejših uradnikov za napredovanje v naziv A3 — Kršitev člena 45 Kadrovskih predpisov in načela enakega obravnavanja“) 12	12
2006/C 96/24	Zadeva T-471/04: Sodba Sodišča prve stopnje z dne 23. februarja 2006 — Karatzoglou proti AER („Začasni uslužbenec — Odpoved pogodbe — Člen 47(2)(a) Pogojev za zaposlovanje drugih uslužbencev Evropskih skupnosti — Spoštovanje določil pogodbe — Zaupanje v pravo“) 13	13
2006/C 96/25	Zadeva T-338/04: Sklep Sodišča prve stopnje z dne 16. februarja 2006 — Centro Europa 7 proti Komisiji („Člen 86 (3) ES — Zavržba prijave — Ničnostna tožba — Ugovor nedopustnosti“) 13	13
2006/C 96/26	Zadeva T-171/05 RII: Sklep predsednika Sodišča prve stopnje z dne 17. februarja 2006 — Nijs proti Računskemu sodišču („Postopek za izdajo začasne odredbe — Uradniki — Nov predlog — Člen 109 poslovnika — Nova dejstva“) 13	13
2006/C 96/27	Zadeva T-438/05: Tožba, vložena 14. decembra 2005 — Daishowa Seiki proti UUNT 14	14
2006/C 96/28	Zadeva T-26/06: Tožba, vložena 25. januarja 2006 — Trioplast Wittenheim proti Komisiji 14	14
2006/C 96/29	Zadeva T-32/06: Tožba, vložena 27. januarja 2006 — Justerini & Brooks Limited proti UUNT 15	15
2006/C 96/30	Zadeva T-36/06: Tožba, vložena 26. januarja 2006 — Bundesverband deutscher Banken proti Komisiji 15	15
2006/C 96/31	Zadeva T-37/06: Tožba, vložena 7. februarja 2006 — MEGGLE proti UUNT 16	16
2006/C 96/32	Zadeva T-40/06: Tožba, vložena 9. februarja 2006 — Trioplast Industrier proti Komisiji 17	17
2006/C 96/33	Zadeva T-41/06: Tožba, vložena 6. februarja 2006 — Republika Poljska proti Komisiji Evropskih skupnosti 17	17
2006/C 96/34	Zadeva T-51/06: Tožba, vložena 21. februarja 2006 — Fardem Packaging proti Komisiji 18	18
2006/C 96/35	Zadeva T-52/06: Tožba, vložena 21. februarja 2006 — Harry's Morato proti UUNT 19	19

<u>Obvestilo št.</u>	Vsebina (nadaljevanje)	Stran
2006/C 96/36	Zadeva T-54/06: Tožba, vložena 22. februarja 2006 — Kendrion proti Komisiji	20
2006/C 96/37	Zadeva T-55/06: Tožba, vložena 22. februarja 2006 — RKW proti Komisiji Evropskih skupnosti	20
2006/C 96/38	Zadeva T-56/06: Tožba, vložena 17. februarja 2006 — Francija proti Komisiji	21
2006/C 96/39	Zadeva T-57/06: Tožba, vložena 17. februarja 2006 — Marly proti UUNT	22
2006/C 96/40	Zadeva T-58/06: Tožba, vložena 22. februarja 2006 — H.A.L.T.E. proti Komisiji	23
2006/C 96/41	Zadeva T-60/06: Tožba, vložena 16. februarja 2006 — Italijanska republika proti Komisiji	24
2006/C 96/42	Zadeva T-64/06: Tožba, vložena 23. februarja 2006 — FLS Plast proti Komisiji	24
2006/C 96/43	Zadeva T-65/06: Tožba, vložena 24. februarja 2006 — FLSmidth proti Komisiji	25
2006/C 96/44	Zadeva T-66/06: Tožba, vložena 23. februarja 2006 — JM Gesellschaft für industrielle Beteiligungen proti Komisiji	26
2006/C 96/45	Zadeva T-67/06: Tožba, vložena 20. februarja 2006 — Elini proti UUNT	27
2006/C 96/46	Zadeva T-68/06: Tožba, vložena 23. februarja 2006 — Stempfer in Koninklijke Verpakingsindustrie Stempfer proti Komisiji	28
2006/C 96/47	Zadeva T-69/06: Tožba, vložena 23. februarja 2006 — Aughinish Alumina proti Komisiji	29
2006/C 96/48	Zadeva T-70/06: Tožba, vložena 28. februarja 2006 — Audi proti UUNT	30
2006/C 96/49	Zadeva T-72/06: Tožba, vložena 23. februarja 2006 — Groupe Gascogne proti Komisiji	30
2006/C 96/50	Zadeva T-75/06: Tožba, vložena 27. februarja 2006 — Bayer CropScience in drugi proti Komisiji	31
2006/C 96/51	Zadeva T-77/06: Tožba, vložena 1. marca 2006 — Italijanska republika proti Komisiji	32
2006/C 96/52	Zadeva T-79/06: Tožba, vložena 23. februarja 2006 — Sachsa Verpackung proti Komisiji	32
SODIŠČE ZA USLUŽBENCE EVROPSKE UNIJE		
2006/C 96/53	Zadeva F-119/05: Tožba, vložena 13. decembra 2005 — Gesner proti UUNT	34
2006/C 96/54	Zadeva F-6/06: Tožba, vložena 13. januarja 2006 — Scafarto proti Komisiji	34
2006/C 96/55	Zadeva F-7/06: Tožba, vložena 23. januarja 2006 — B proti Komisiji Evropskih skupnosti	35
2006/C 96/56	Zadeva F-10/06: Tožba, vložena 5. januarja 2006 — André proti Komisiji	36
2006/C 96/57	Zadeva F-13/06: Tožba, vložena 9. februarja 2006 — Zuleta de Reales Ansaldo proti Sodišču	36
2006/C 96/58	Zadeva F-14/06: Tožba, vložena 15. februarja 2006 — Chevalier Carmana in drugi proti Sodišču Evropskih skupnosti	37

<u>Obvestilo št.</u>	Vsebina (nadaljevanje)	Stran
2006/C 96/59	Zadeva F-15/06: Tožba, vložena 15. februarja 2006 — Abba in drugi proti Evropskemu parlamentu	37
2006/C 96/60	Zadeva F-16/06: Tožba, vložena 15. februarja 2006 — Augenault in drugi proti Svetu	38
2006/C 96/61	Zadeva F-17/06: Tožba, vložena 21. februarja 2006 — Vereecken proti Komisiji	38
<hr/>		
	II <i>Pripravljalni akti</i>	
	
<hr/>		
	III <i>Obvestila</i>	
2006/C 96/62	Zadnja objava Sodišča Evropskih skupnosti v <i>Uradnem listu Evropske unije</i> UL C 86, 8.4.2006	40

I

(Informacije)

SODIŠČE

SODIŠČE

SODBA SODIŠČA

(četrti senat)

z dne 2. februarja 2006

v zadevi C-143/05: Komisija Evropskih skupnosti proti
Kraljevini Belgiji ⁽¹⁾(Neizpolnitev obveznosti države — Direktiva 2002/84/ES —
Neizvršitev prenosa v predpisanem roku)

(2006/C 96/01)

(Jezik postopka: nizozemščina)

V zadevi C-143/05, zaradi tožbe zaradi neizpolnitve obveznosti na podlagi člena 226 ES, vložene 29. marca 2005, **Komisija Evropskih skupnosti** (zastopnika: K. Simonsson in W. Wils) proti **Kraljevini Belgiji** (zastopnik: M. Wimmer), je Sodišče (četrti senat), v sestavi J. Makarczyk, predsednik senata, R. Schintgen in J. Klučka (poročevalec), sodnika, generalna pravobranilka: C. Stix-Hackl, sodni tajnik: R. Grass, 2. februarja 2006 razglasilo sodbo, katere izrek se glasi:

1. Kraljevina Belgija s tem, da v predpisanem roku ni sprejela zakonov in drugih predpisov, potrebnih za usklajitev z Direktivo 2002/84/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 5. novembra 2002 o spremembi direktiv o varnosti v pomorskem prometu in o preprečevanju onesnaževanja z ladij, ni izpolnila obveznosti iz te direktive.

2. Kraljevini Belgiji se naloži plačilo stroškov.

⁽¹⁾ UL C 143 z dne 11.6.2005.

Pritožba Ricosmos BV zoper sodbo Sodišča prve stopnje Evropskih skupnosti (prvi senat) z dne 13. septembra 2005 v zadevi Ricosmos BV proti Komisiji Evropskih skupnosti, T-53/02, vložena dne 28. novembra 2005

(Zadeva C-420/05 P)

(2006/C 96/02)

(Jezik postopka: nizozemščina)

Ricosmos BV, ki jo zastopata J. J. M. Hertoghs in J. H. Peek, odvetniška pisarna Hertoghs advocatenbelastingkundigen, Parkstraat 8, (4818 SK) Breda, Nizozemska, je dne 28. novembra 2005 na Sodišču Evropskih skupnosti vložila pritožbo zoper sodbo Sodišča prve stopnje Evropskih skupnosti (prvi senat) z dne 13. septembra 2005 v zadevi Ricosmos BV proti Komisiji Evropskih skupnosti, T-53/02.

Pritožnica Sodišču predlaga, naj:

- to pritožbo razglasi za dopustno in utemeljeno;
- razveljavi sodbo Sodišča prve stopnje z dne 13. septembra 2005;
- ugotovi prvostopenjskemu predlogu za razglasitev ničnosti Odločbe REM 09/00 Komisije z dne 16. novembra 2001, s katero je bilo ugotovljeno, da odpust uvoznih dajatev v korist pritožnice ni upravičen;
- ali, podredno, zadevo vrne Sodišču prve stopnje v ponovno odločanje;
- Komisiji naloži plačilo stroškov postopkov tako na Sodišču kot tudi na Sodišču prve stopnje.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

V podporo svoji pritožbi zoper zgoraj navedeno sodbo pritožnica navaja:

1. Sodišče prve stopnje je izhajalo iz nepravilne, v vsakem primeru pa preozke razlage predvsem členov od 905 do 909 Uredbe o izvajanju carinskega zakonika Skupnosti (¹), kar zadeva postopek za povračilo in/ali odpust carin. Temeljno načelo pravne varnosti zahteva namreč, da je pravni položaj Ricosmos v konkretnem primeru predvidljiv. To pa v tem primeru, glede na zanjo nepredvidljiva podaljševanja postopka, ni bilo tako. Sodišče prve stopnje je pri tem poleg tega nepravilno izhajalo iz preveč omejenega razumevanja pravice do obrambe, na podlagi preozke razlage pravice do pravočasnega in popolnega dostopa do dokumentov (tako do dokumentov nacionalnih carinskih organov kot tudi do dokumentov Komisije).

2. Odločitev Sodišča prve stopnje poleg tega ni v skladu s pravom Skupnosti. Načelo pravne varnosti prav tako zahteva, da so merila za ugotavljanje odsotnosti očitne malomarnosti jasna in nedvoumna. Prav zaradi relativne elastičnosti pojma očitne malomarnosti bi bilo treba ta merila načeloma razlagati zaključeno in omejevalno. Malomarnost bi morala biti očitna in bistvena in hkrati kavzalno sorazmerna z ugotovljenim posebnim položajem. Pri tem Sodišče prve stopnje v tem primeru po eni strani ni pripisalo nobenega ali premajhen pomen kompleksnosti ureditve in relativni profesionalni izkušnji pritožnice, po drugi strani pa nepravilno razlagalo ali v vsakem primeru preveč formalistično obravnavalo celo vrsto njenih obveznosti.

3. Poleg tega je Komisija kršila načelo sorazmernosti in Sodišče prve stopnje novim dejstvom, iz katerih izhaja, da je obračun carin zapadel, ni pripisalo nobenega pomena, ali pa je bil ta premajhen.

4. Končno je ugotovitev dejstev Sodišča prve stopnje, ki so podlaga pravnemu sporu, delno nepravilna ali v vsakem primeru nepopolna.

⁽¹⁾ Uredba Komisije (EGS) št. 2454/93 z dne 2. julija 1993 o določbah za izvajanje Uredbe Sveta (EGS) št. 2913/92 o carinskem zakoniku Skupnosti (UL L 253, str. 1).

Predlog za sprejem predhodne odločbe na podlagi sklepov Finanzgericht Hamburg z dne 10. oziroma 12. januarja 2006 v zadevah Viamex Agrar Handels GmbH (C-37/06) in ZVK Zuchtvieh-Kontor GmbH (C-58/06) proti Hauptzollamt Hamburg-Jonas

(Zadevi C-37/06 in C-58/06)

(2006/C 96/03)

(Jezik postopka: nemščina)

Finanzgericht Hamburg (Nemčija) je s sklepoma z dne 10. oziroma 12. januarja 2006 v zadevah Viamex Agrar Handels GmbH (C-37/06) in ZVK Zuchtvieh-Kontor GmbH (C-58/06) proti Hauptzollamt Hamburg-Jonas, ki ju je sodno tajništvo prejelo 23. januarja 2006 oziroma 3. februarja 2006, Sodišču Evropskih skupnosti predložilo predlog za sprejem predhodne odločbe o naslednjih vprašanjih:

1. Ali je člen 1 Uredbe št. 615/98 (¹) veljaven, ker pri dodeljevanju izvoznih nadomestil odkazuje na uporabo Direktive 91/628/EGS (²) o zaščiti živali med prevozom?

2. V primeru, da je odgovor na gornje vprašanje pritrdilen: ali je predpis iz člena 5(3) Uredbe št. 615/98, v skladu s katerim se izvozno nadomestilo ne plača za živali, pri katerih pristojni organ na podlagi drugih informacij o uporabi člena 1 Uredbe št. 615/98 ugotovi, da Direktiva o zaščiti živali med prevozom ni bila upoštevana, združljiv z načelom sorazmernosti?

⁽¹⁾ UL L 82, str. 19.

⁽²⁾ UL L 340, str. 17.

Tožba Komisije Evropskih skupnosti proti Kraljevini Nizozemski, vložena dne 27. januarja 2006

(Zadeva C-50/06)

(2006/C 96/04)

(Jezik postopka: nizozemščina)

Komisija Evropskih skupnosti, ki jo zastopata Marie Condou-Durante in Rudi Troosters, zastopnik, z naslovom za vročanje v Luxembourg, je dne 27. januarja 2006 na Sodišču Evropskih skupnosti vložila tožbo proti Kraljevini Nizozemski.

Tožeča stranka Sodišču predlaga, naj:

1. ugotovi, da je Kraljevina Nizozemska kršila obveznosti, ki izhajajo iz Direktive Sveta 64/221/EGS z dne 25. februarja 1964 o usklajevanju posebnih ukrepov, ki zadevajo gibanje in prebivanje tujih državljanov, utemeljenih z javno politiko, javno varnostjo ali zdravjem prebivalstva⁽¹⁾, s tem, da za državljane Evropske unije ni uporabila te Direktive, temveč splošno zakonodajo o tujcih, ki omogoča vzpostavitev sistematične in avtomatične povezave med kazensko obsodbo in izgonom tujca iz države;
2. Kraljevini Nizozemski naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Člen 8(e) nizozemskega Vreemdelingenwet 2000 predvideva, da se tujec na Nizozemskem zakonito zadržuje izključno takrat, ko njegovo bivanje temelji na pravilu, posebej na podlagi Pogodbe ES.

Sicer se večino določb Vreemdelingenwet 2000 neomejeno uporablja za „tujca“ na splošno, ki je pojem, ki v skladu s členom 1(m) tega zakona obsega tudi državljane države članice EU. Vreemdelingenwet ne odkazuje na Direktivo 64/221/EGS kot tako niti niso bila v besedilo prenesena njena načela. Šele sedaj so bile obveznosti iz Direktive 64/221/EGS nejasno in ne enoznačno prevedene v ta zakon.

⁽¹⁾ UL L 56, 4.4.1964, str. 850.

Predlog za sprejem predhodne odločbe na podlagi sklepa Verwaltungsgericht Köln z dne 26. januarja 2006 v zadevi Arcor AG & Co. KG proti Zvezni republiki Nemčiji, vabljen stranka: Deutsche Telekom AG

(Zadeva C-55/06)

(2006/C 96/05)

(Jezik postopka: nemščina)

Verwaltungsgerichts Köln s sklepom z dne 26. januarja 2006 v zadevi Arcor AG & Co. KG proti Zvezni republiki Nemčiji, vabljen stranka: Deutsche Telekom AG, ki ga je sodno tajništvo prejelo dne 2. februarja 2006, Sodišču Evropskih skupnosti predlaga, naj sprejme predhodno odločbo o naslednjih vprašanjih:

1. Ali se člen 1(4) Uredbe (ES) št. 2887/2000⁽¹⁾ razlaga tako, da predstavljajo pogoji stroškovne naravnosti v skladu s členom 3(3) Uredbe (ES) št. 2887/2000 minimalne pogoje v tem smislu, da nacionalno pravo držav članic od te ravni ne sme odstopati v škodo upravičenca?
2. Ali zajema zahteva stroškovne naravnosti v skladu s členom 3(3) Uredbe (ES) št. 2887/2000 tudi računovodske obresti in računovodski odpisi?
3. V primeru, da je odgovor na drugo vprašanje pritrdilen:
 - a) Ali je podlaga za izračun teh obresti in odpisov nadomestna vrednost naložbe, zmanjšana za odpise, opravljene do trenutku vrednotenja, oziroma ali je podlaga za izračun izključno trenutna nadomestna vrednost, izražena v dnevni cenah v trenutku vrednotenja?
 - b) Ali morajo biti stroški, ki se uveljavljajo kot podlaga za izračun računovodskih obresti in računovodskih odpisov, zlasti tisti, ki se jih ne da neposredno kvalificirati za storitev (skupni stroški), v vsakem primeru izkazani z verodostojnimi potrdili o stroških priglasitvenega podjetja?

- c) V primeru, če je odgovor na vprašanje b) deloma ali v celoti nikalen:

Ali se dokazovaje stroškov lahko nadomesti z oceno, ki se izvede s pomočjo analitičnega modela stroškov?

Katere metodološke in druge vsebinske zahteve morajo biti pri tej vrsti vrednotenja izpolnjene?

- d) Ali ima nacionalni regulativni organ v okviru svojih pooblastil v skladu s členom 4(1) do (3) Uredbe (ES) št. 2887/2000 pri preizkusu stroškovne naravnosti t.i. pristojnost presojanja po prostem preudarku, ki je podvržena le omejenemu sodnemu nadzoru?

- e) V primeru, da je odgovor na vprašanje d) pritrديلen:

Ali se ta preudarek nanaša zlasti na metodo izračuna stroškov, kot je vprašanje določitve primernih računovodskih obrestí (za tuj kapital in/ali lasten kapital), in na primerno obdobje amortizacije?

Kje so meje tega preudarka?

- f) Ali te zahteve stroškovne naravnosti služijo najmanj varstvu pravic konkurentov kot upravičencev in sicer s posledico, da lahko ti konkurenti pravno varstvo uveljavljajo proti nadomestilom za vstop, ki niso stroškovno naravnana?

- g) Ali priglasitveno podjetje bremeni breme neizkazljivosti (dokazno breme), če se stroškov v celoti oziroma deloma ne more dokazati v postopku nadzora v skladu s členom 4 Uredbe (ES) št. 2887/2000 ali v sodnem postopku, ki temu sledi?

- h) V primeru, da sta odgovora na vprašanji f) in g) pritrديلna:

Ali nosi priglasitveno podjetje dokazno breme za stroškovno naravnost tudi tedaj, če konkurent kot upravičenec vloží tožbo zoper nadomestilo, ki ga je v skladu z nacionalnim pravom odobril nacionalni regulativni organ, z utemeljitvijo, da naj bi bilo nadomestilo za vstop previsoko zaradi manjkajoče stroškovne naravnosti?

Pritožba Luigija Marcuccia zoper sodbo Sodišča prve stopnje Evropskih skupnosti (peti senat) z dne 24. novembra 2005 v zadevi Luigi Marcuccio proti Komisiji Evropskih skupnosti, T-236/02, vložena 3. februarja 2006

(Zadeva C-59/06 P)

(2006/C 96/06)

(Jezik postopka: italijanščina)

Luigi Marcuccio, ki ga zastopa L. Garofalo, avvocato, je 3. februarja 2006 na Sodišču Evropskih skupnosti vložil pritožbo zoper sodbo Sodišča prve stopnje Evropskih skupnosti (peti senat) z dne 24. novembra 2005 v zadevi Luigi Marcuccio proti Komisiji Evropskih skupnosti, T-236/02.

Pritožnik Sodišču predlaga, naj:

izpodbijano sodbo razveljavi in ugotovi predlogom tožeče stranke.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka zatrjuje, da so v sodbi Sodišča prve stopnje podane naslednje napake:

1. izkrivljanje in napačna presoja dejanskega stanja in trditvev tožeče stranke v njenih pisanjih, iz česar sledi tudi vsebinska netočnost ugotovitev Sodišča prve stopnje;
2. neodločitev o več bistvenih točkah obravnavane zadeve;
3. bistvene kršitve postopka, ki nepopravljivo škodijo interesom tožeče stranke;
4. absolutno pomanjkanje obrazložitve v več odločilnih točkah obravnavane zadeve zaradi, med drugim, neizvedbe poizvedb in dejstva, da so tako primarni kot izvedeni razlogi v obrazložitvi nejasni, protislovni, nezadostni, neutemeljeni, tavnološki, samovoljni, samoumevni in nelogični;
5. napačna in zmotna razlaga in uporaba člena 26(2) Kadrovske predpisev za uradnike Evropskih skupnosti;
6. napačna in zmotna razlaga in uporaba pojma pravice do obrambe ter neutemeljeno in nelogično neupoštevanje zadevne sodne prakse;

(¹) UL L 336, str. 4

7. napačna in zmotna razlaga in uporaba pojma obrazložitve ter neutemeljeno in nelogično neupoštevanje zadevne sodne prakse;
8. napačna in zmotna razlaga in uporaba pojma protislovne obrazložitve;
9. napačna in zmotna razlaga in uporaba pojma izpodbojnosti pripravljalnega akta;
10. napačna in zmotna razlaga in uporaba pojma mnenje;
11. napačna in zmotna razlaga in uporaba pojma spremembe že izdane odločbe.

Predlog za sprejem predhodne odločbe na podlagi sklepa Finanzgericht Köln z dne 19. januarja 2006 v zadevi Planzer Luxembourg Sàrl proti Bundeszentralamt für Steuern

(Zadeva C-73/06)

(2006/C 96/08)

(Jezik postopka: nemščina)

Tožba Komisije Evropskih skupnosti proti Helenski republiki, vložena dne 6. februarja 2006

(Zadeva C-67/06)

(2006/C 96/07)

(Jezik postopka: grščina)

Komisija Evropskih skupnosti, ki jo zastopata Minas Konstantinidis in Amparo Alcover San Pedro, zastopnika, z naslovom za vročanje v Luxembourg, je dne 6. februarja 2006 na Sodišču Evropskih skupnosti vložila tožbo proti Helenski republiki.

Tožeča stranka Sodišču predlaga, naj:

- ugotovi, da Helenska republika s tem, da ni sprejela zakonov in drugih predpisov, potrebnih za uskladitev z Direktivo 2002/49/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. junija 2002 o ocenjevanju in upravljanju okoljskega hrupa — Deklaracija Komisije v spravnem odboru glede Direktive o ocenjevanju in upravljanju okoljskega hrupa⁽¹⁾, vsekakor pa o teh določbah ni obvestila Komisije, ni izpolnila obveznosti iz te direktive;
- Helenski republiki naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene navedbe

Rok, določen za uskladitev nacionalnega prava s to direktivo, se je iztekel 18. julija 2004.

⁽¹⁾ UL L 189, 18.7.2002, str. 12.

Finanzgericht Köln je s sklepom z dne 19. januarja 2006 v zadevi Planzer Luxembourg Sàrl proti Bundeszentralamt für Steuern, ki ga je sodno tajništvo prejelo 8. februarja 2006, Sodišču Evropskih skupnosti predlagalo, naj odloči o naslednjih vprašanjih:

1. Ali je podjetniško potrdilo, ki ustreza vzorcu v Prilogi B Osme direktive Sveta 79/1072/EGS z dne 6. decembra 1979 o uskladitvi zakonov držav članic o prometnih davkih — postopki za vračilo davka na dodano vrednost davčnim zavezancem, katerih sedež ni na ozemlju države⁽¹⁾, izhaja zavezuje oziroma ustvari neizpodbojno domnevo, da je sedež podjetja v državi izdaje potrdila?

2. V primeru, da je treba na vprašanje 1 odgovoriti negativno:

Ali je treba pojem „poslovanje“ v smislu člena 1(1) Trinajste direktive razlagati tako, da je s tem mišljen kraj, v katerem ima družba registriran sedež

ali gre za kraj, kjer se sprejemajo poslovodske odločitve

ali je odvisen od kraja, v katerem se sprejemajo odločitve, pomembne za običajno vsakodnevno poslovanje?

⁽¹⁾ UL L 331, str. 11.

Tožba Komisije Evropskih skupnosti proti Republiki Avstriji, vložena 14. februarja 2006

(Zadeva C-91/06)

(2006/C 96/09)

(Jezik postopka: nemščina)

Komisija Evropskih skupnosti, ki jo zastopata Bernhard Schima in Florence Simonetti, zastopnika, z naslovom za vročanje v Luxembourg, je 14. februarja 2006 na Sodišču Evropskih skupnosti vložila tožbo proti Republiki Avstriji.

Tožeča stranka Sodišču predlaga, naj:

1. ugotovi, da Republika Avstrija s tem, da ni sprejela vseh zakonov in drugih predpisov, potrebnih za prenos Direktive 2001/42/ES⁽¹⁾ Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. junija 2001 o presoji vplivov nekaterih načrtov in programov na okolje oziroma s tem, da o njihovem sprejemu ni obvestila Komisije, ni izpolnila obveznosti iz člena 13(1) te direktive.

2. Republiki Avstriji naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Rok, določen za prenos Direktive, se je iztekel 21. julija 2004.

⁽¹⁾ UL L 197, str. 30.

Predlog za sprejem predhodne odločbe na podlagi sklepa Finanzgerichts Hamburg z dne 23. januarja 2006 v zadevi Viamex Agrar Handels GmbH proti Hauptzollamt Hamburg-Jonas

(Zadeva C-96/06)

(2006/C 96/10)

(Jezik postopka: nemščina)

Finanzgericht Hamburg (Nemčija) je s sklepom z dne 23. januarja 2006 v zadevi Viamex Agrar Handels GmbH proti Hauptzollamt Hamburg-Jonas, ki ga je sodno tajništvo prejelo dne 17. februarja 2006, Sodišču Evropskih skupnosti predlagalo sprejem predhodne odločbe o naslednjih vprašanjih:

1. Ali določba člena 5(3) Uredbe št. 615/98⁽¹⁾ predstavlja izključitev, katere posledica je, da ima glavni carinski urad pojasnilno dožnost in dokazno breme glede zahtev iz tega člena?

2. V primeru pritrdilnega odgovora na prvo vprašanje: Ali zahteva sklepanje na neupoštevanje Direktive o varstvu živali med prevozom v skladu s členom 5(3) Uredbe št. 615/98 dokaz o kršitvi Direktive 91/628/EGS⁽²⁾ v konkretnem primeru ali izpolni organ pojasnilno dolžnost in dokazno breme že, če navede in dokaže okoliščine, ki gledane kot celota, s precejšnjo verjetnostjo kažejo na to, da (tudi) pri obravnavani izvozni pošiljki ni bila upoštevana Direktiva o varstvu živali med prevozom?

3. Ne glede na odgovora na vprašanji 1. in 2.: Ali lahko organ izvozniku (v celoti) odreče izvozno nadomestilo na podlagi člena 5(3) Uredbe št. 615/98, če v zvezi z zadevno izvozno pošiljko ni pokazatelj o tem, da je bilo z (morebitno) kršitvijo Direktive 91/628/EGS med transportom ogroženo dobro počutje živali?

⁽¹⁾ UL L 82, str. 19.

⁽²⁾ UL L 340, str. 17.

Predlog za sprejem predhodne odločbe na podlagi sklepa Oberlandesgericht Stuttgart z dne 7. februarja 2006 v zadevi Raiffeisenbank Mutlangen eG proti Roland Schabel, druga udeleženca: 1. Präsident des Landgerichts Unkel, 2. Bezirksrevisor Stiglmaier

(Zadeva C-99/06)

(2006/C 96/11)

(Jezik postopka: nemščina)

Oberlandesgericht Stuttgart (Nemčija) s sklepom z dne 7. februarja 2006 v zadevi Raiffeisenbank Mutlangen eG proti Roland Schabel (druga udeleženca: 1. Präsident des Landgerichts Unkel, 2. Bezirksrevisor Stiglmaier), ki ga je sodno tajništvo prejelo dne 21. februarja 2006, Sodišču Evropskih skupnosti predlagalo sprejem predhodne odločbe o naslednjem vprašanju:

Ali je Direktivo Sveta 69/335/EGS z dne 17. julija 1969 o posrednih davkih na zbiranje kapitala, kot je bila spremenjena z Direktivo Sveta 85/303/EGS z dne 10. junija 1985⁽¹⁾, potrebno razlagati tako, da so pristojbine, ki jih notar s statusom javnega uslužbenca zaračuna za notarsko overovitev pravnega posla iz te Direktive, davki v smislu te Direktive, če lahko na eni strani v skladu z veljavnimi nacionalnimi predpisi dejavnost notariata opravlja tudi notar s statusom javnega uslužbenca in je sam upnik zadevnih pristojbin, in morajo na drugi strani notarji s statusom javnega uslužbenca od pristojbin za overovitve zadevah gospodarskega prava, zajetih s to direktivo, v državno blagajno sicer odvajati pavšal za povračilo stroškov v višini 15 % teh pristojbin, za ostale dejavnosti pa morajo odvajati pristojbine, katere država porabi za financiranje svojih nalog, ki presegajo (pavšalno) povračilo stroškov?

⁽¹⁾ UL L 156, str. 23.

standardih za sprejem prosilcev za azil⁽¹⁾, oziroma, da o tem ni obvestila Komisije, ni izpolnila obveznosti iz te direktive;

- 2) Republikli Avstriji naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene navedbe

Rok za prenos te direktive se je iztekel 6. februarja 2005.

⁽¹⁾ UL L 31, str. 18.

Tožba Komisije Evropskih skupnosti proti Republikli Avstriji, vložena dne 21. februarja 2006

(Zadeva C-102/06)

(2006/C 96/12)

(Jezik postopka: nemščina)

Komisija Evropskih skupnosti, ki jo zastopata Carmel O'Reilly in Wolfgang Bogensberger, z naslovom za vročanje v Luxembourg, je dne 21. februarja 2006 na Sodišču Evropskih skupnosti vložila tožbo proti Republikli Avstriji.

Tožeča stranka Sodišču predlaga, naj:

- 1) ugotovi, da Republikli Avstriji s tem, da ni sprejela zakonov in drugih predpisov, potrebnih za uskladitev z Direktivo Sveta 2003/9/ES z dne 27. januarja 2003 o minimalnih

Tožba Komisije Evropskih skupnosti proti Kraljevini Švedski, vložena dne 22. februarja 2006

(Zadeva C-104/06)

(2006/C 96/13)

(Jezik postopka: švedščina)

Komisija Evropskih skupnosti, ki jo zastopata L. Ström van Lier in R. Lyal, zastopnika, z naslovom za vročanje v Luxembourg, je 22. februarja 2006 na Sodišče Evropskih skupnosti vložila tožbo proti Kraljevini Švedski.

Komisija Evropskih skupnosti Sodišču predlaga, naj:

1. ugotovi, da Kraljevina Švedska s tem, ko je sprejela in obdržala v veljavi davčno zakonodajo, v skladu s katero je odlog obdavčitve kapitalnega dobička, ki izhaja iz odsvojitve nepremičnine, v kateri prebiva lastnik, kadar davčni zavezanec pridobi nadomestno nepremičnino, dovoljen le, če sta prodana in pridobljena nepremičnina na ozemlju Švedske, ni izpolnila obveznosti iz členov 18, 39, 43 in 56 (1) ES ter iz členov 28, 31 in 40 EGP.
2. Kraljevini Švedski naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Švedski zakon o davku na dohodek vsebuje določbe o odlogu obdavčitve odsvojitve stanovanjske zgradbe v zasebni lasti in stanovanjskih pravic. Davčni zavezanec lahko odloži obdavčitev, če na podlagi odsvojitve, ki zadeva trajno uporabo stanovanjskega prostora na Švedskem, doseže kapitalski dobiček, in je pridobil ali namerava pridobiti nadomestne stanovanjske prostore na Švedskem in v teh biva ali namerava bivati. Vendar pa odlog obdavčitve ni dovoljen, če se odsvojena in novo pridobljena stanovanjska prostora nahajata izven ozemlja Švedske. Zgornji pogoji pomenijo očitno oviro za izvajanje temeljnih svoboščin, utemeljenih v Pogodbi ES in Sporazumu EGS.

Švedski predpisi niso primerni za zagotovitev doslednosti švedskega davčnega sistema, saj, kolikor gre za enega in istega davčnega zavezanca, ni neposredne povezave med davčno ugodnostjo (odloženo obdavčitvijo) in izravnavo ugodnosti z odmero davka v okviru iste obdavčitve. V vsakem primeru so švedski predpisi nesorazmerni z ciljem, ki ga skušajo doseči.

Tožba Komisije Evropskih skupnosti proti Slovaški republiki, vložena 27. februarja 2006

(Zadeva C-114/06)

(2006/C 96/14)

(Jezik postopka: slovaščina)

Komisija Evropskih skupnosti, ki jo zastopata G. Zavvos in Tomáš Kukaľ, zastopnika, z naslovom za vročanje v Luxembourgu, je 27. februarja 2006 na Sodišču Evropskih skupnosti vložila tožbo proti Slovaški republiki.

Komisija Evropskih skupnosti Sodišču predlaga, naj:

1. ugotovi, da Slovaška republika s tem, da ni sprejela vseh zakonov in drugih predpisov, potrebnih za uskladitev z Direktivo Sveta 96/48/ES⁽¹⁾ z dne 23. julija 1996 o interoperabilnosti vseevropskega železniškega sistema za visoke hitrosti, oziroma s tem, da teh predpisov ni sporočila, ni izpolnila obveznosti iz te direktive.
2. Slovaški republiki naloži plačilo stroškov postopka.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Rok, določen za prenos direktive, se je iztekel 1. maja 2004.

⁽¹⁾ UL L 235, str. 6.

Tožba Komisije Evropskih skupnosti proti Helenski republiki, vložena 2. marca 2006

(Zadeva C-123/06)

(2006/C 96/15)

(Jezik postopka: grščina)

Komisija Evropskih Skupnosti, ki jo zastopata Dominique Maidani in Georgios Zavvos, pravna svetovalca v pravni službi, z naslovom za vročanje v Luxembourgu, je 2. marca 2006 na Sodišču Evropskih skupnosti vložila tožbo proti Helenski republiki.

Komisija Evropskih skupnosti Sodišču predlaga, naj:

- ugotovi, da Helenska republika s tem, da ni sprejela zakonov in drugih predpisov, potrebnih za uskladitev z Direktivo Evropskega parlamenta in Sveta 2001/24/ES z dne 4. aprila 2001 o reorganizaciji in prenehanju kreditnih institucij⁽¹⁾ in v vsakem primeru s tem, da o njih ni obvestila Komisije, ni izpolnila obveznosti iz te direktive;
- Helenski republiki naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve:

V obravnavanem primeru člen 34 Direktive 2001/24/ES določa, da države članice sprejmejo zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s to direktivo, najpozneje do 5. maja 2004 in o tem takoj obvestijo Komisijo.

⁽¹⁾ UL L 125, 5.5.2001, str. 15.

Tožba Komisije Evropskih skupnosti proti Helenski republiki, vložena 2. marca 2006**(Zadeva C-124/06)**

(2006/C 96/16)

(Jezik postopka: grščina)

Komisija Evropskih skupnosti, ki jo zastopata Gerald Braun, član pravne službe Komisije, in Georgios Zavvos, pravni svetovalec v pravni službi, z naslovom za vročanje v Luxembourg, je 2. marca 2006 na Sodišču Evropskih skupnosti vložila tožbo proti Helenski republiki.

Komisija Evropskih skupnosti Sodišču predlaga, naj:

- ugotovi, da Helenska republika s tem, da ni sprejela vseh zakonov in drugih predpisov, potrebnih za uskladitev z Direktivo 2003/51/ES Evropskega parlamenta in Sveta z

dne 18. junija 2003 o spremembah direktiv 78/660/EGS, 83/349/EGS, 86/635/EGS in 91/674/EGS o letnih in konsolidiranih računovodskih izkazih posameznih vrst družb, bank in drugih finančnih institucij ter zavarovalnic (¹), in da, v vsakem primeru, o njih ni obvestila Komisije, ni izpolnila obveznosti iz te direktive.

- Helenski republiki naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve:

V obravnavanem primeru člen 5 Direktive 2003/51/ES določa, da države članice sprejmejo zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s to direktivo najpozneje do 1. januarja 2005 in o tem takoj obvestijo Komisijo.

(¹) UL L 178, 17.7.2003, str. 16.

SODIŠČE PRVE STOPNJE

Sodba Sodišča prve stopnje z dne 22. februarja 2006 — Le
Levant 001 in drugi proti Komisiji

(Zadeva T-34/02) ⁽¹⁾

(„Državne pomoči — Pojem zainteresirane stranke — Poziv k predložitvi pripomb — Odločba o sprožitvi postopka iz člena 88(2) ES — Ukrep davčne olajšave za določene prekomorske naložbe — Razvojna pomoč ladjedelništvu — Presoja glede na člen 87(1) ES — Obveznost obrazložitve“)

(2006/C 96/17)

Jezik postopka: francoščina

Stranke

Tožeče stranke: EURL Le Levant 001 (Pariz, Francija) in druge tožeče stranke, ki so navedene v prilogi k sodbi (Zastopnika: P. Kirch in N. Chahid-Nourai, odvetnika)

Tožena stranka: Komisija Evropskih skupnosti (Zastopnik: G. Rozet, zastopnik)

Predmet zadeve

Predlog za razglasitev ničnosti Odločbe Komisije 2001/882/ES z dne 25. julija 2001 o državni pomoči Francije v obliki razvojne pomoči za potniško ladjo *Le Levant*, ki jo je zgradil Alstom Leroux Naval za uporabo v Saint-Pierre-et-Miquelonu (UL L 327, str. 37).

Izrek sodbe

- 1) Odločba Komisije 2001/882/ES z dne 25. julija 2001 o državni pomoči Francije v obliki razvojne pomoči za potniško ladjo *Le Levant*, ki jo je zgradil Alstom Leroux Naval za uporabo v Saint-Pierre-et-Miquelonu, se razglasi za nično.
- 2) Komisija nosi svoje stroške in stroške, ki so jih priglasile tožeče stranke, vključno s stroški postopka za izdajo začasne odredbe.

⁽¹⁾ UL C 109, 4.5.2002.

Sodba Sodišča prve stopnje z dne 23. februarja 2006 —
Cementbouw Handel & Industrie proti Komisiji

(Zadeva T-282/02) ⁽¹⁾

(„Konkurenca — Nadzor nad koncentracijami podjetij — Členi 2, 3 in 8 Uredbe (EGS) št. 4064/89 — Koncept koncentracije — Nastanek prevladujočega položaja — Odobritev, pod pogojem spoštovanja določenih zavez — Načelo sorazmernosti“)

(2006/C 96/18)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: Cementbouw Handel & Industrie (Le Cruquius, Nizozemska) (zastopniki: W. Knibbeler, O. Brouwer in P. Kreijger, avocats)

Tožena stranka: Komisija Evropskih skupnosti (zastopniki: najprej A. Nijenhuis, K. Wiedner in W. Mölls, nato A. Nijenhuis, É. Gippini Fournier in A. Whelan, zastopniki)

Predmet zadeve

Razglasitev ničnosti Odločbe Komisije 2003/756/ES z dne 26. junija 2002 v postopku na podlagi Uredbe Sveta (EGS) št. 4064/89 o razglasitvi koncentracije za nezdružljivo s skupnim trgov in s sporazumom EGP (zadeva COMP/M.2650 — Haniel/Cementbouw/JV [CVK]) (UL 2003, L 282, str. 1, popravek v UL 2003 L 285, str. 52)

Izrek sodbe

- 1) Tožba se zavrne.
- 2) Tožeči stranki se naloži plačilo stroškov.

⁽¹⁾ UL C 274, 9.11.2002.

Sodba Sodišča prve stopnje z dne 23. februarja 2006 — Il Ponte Finanziaria proti UUNT

(Zadeva T-194/03) ⁽¹⁾

(„Znamka Skupnosti — Postopek z ugovorom — Prijava figurativne znamke Skupnosti, ki vsebuje besedni element ‚Bainbridge‘ — Prejšnje nacionalne besedne, figurativne in tridimenzionalne znamke, ki vsebujejo besedni element ‚Bridge‘ — Dokaz o uporabi — Uporaba v drugačni obliki — ‚Obrambne‘ znamke — Družina znamk“)

(2006/C 96/19)

Jezik postopka: italijanščina

Stranke

Tožeča stranka: Il Ponte Finanziaria SpA (Scandicci, Italija) (zastopniki: P.L. Roncaglia, A. Torrigiani Malaspina in M. Boletto, avocats)

Tožena stranka: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (zastopnika: M. Buffolo in O. Montalto, zastopnika)

Druga stranka pred odborom za pritožbe, intervenient pred Sodiščem prve stopnje: Marine Entreprise Projects — Società Unipersonale di Alberto Fiorenzi Srl (Numana, Italija) (zastopnik: D. Marchi, avocat)

Predmet zadeve

Tožba zoper odločbo četrtega odbora za pritožbe UUNT z dne 17. marca 2003 (zadeva R 1015/2001-4) v zvezi s postopkom z ugovorom med Il Ponte Finanziaria SpA in Marine Entreprise Projects — Società Unipersonale di Alberto Fiorenzi Srl

Izrek sodbe

- 1) Tožba se zavrne.
- 2) Tožeči stranki se naloži plačilo stroškov.

⁽¹⁾ UL C 184, 2.8.2003

Sodba Sodišča prve stopnje z dne 21. februarja 2006 — V proti Komisiji

(Združeni zadevi T-200/03 in T-313/03) ⁽¹⁾

(„Uradniki — Odpust zaradi nesposobnosti — Člen 51 Kadrovskih predpisov — Kršitev pooblastila za odločanje po prostem preudarku — Zloraba pooblastil — Dolžna skrbnost — Pravice obrambe — Sorazmernost — Enako obravnavanje — Obrazložitev — Ocenjevalno poročilo — Dopustnost — Pravni interes“)

(2006/C 96/20)

Jezik postopka: francoščina

Stranke

Tožeča stranka: V (Overijse, Belgija) (Zastopnik: C. Mourato, avocat)

Tožena stranka: Komisija Evropskih skupnosti (Zastopnik: J. Currall, zastopnik)

Predmet zadeve

Po eni strani predlog za razglasitev ničnosti odločbe, s katero je organ, pristojen za imenovanja, tožečo stranko odpustil zaradi nesposobnosti in po drugi strani predlog za razglasitev ničnosti ocenjevalnega poročila tožeče stranke za obdobje 1999/2001.

Izrek sodbe

- 1) Tožbi T-200/03 in T-313/03 se zavrneta.
- 2) Vsaka stranka nosi stroške, ki jih je predložila v okviru tega postopka in v postopku za izdajo začasne odredbe.

⁽¹⁾ UL C 200, 23.8.2003.

Sodba Sodišča prve stopnje z dne 22. februarja 2006 — Nestlé proti UUNT

(Zadeva T-74/04) ⁽¹⁾

(„Znamka Skupnosti — Postopek z ugovorom — Prijava figurativne znamke Skupnosti, ki vsebuje besedni element ‚QUICKY‘ — Prejšnje figurativne, nacionalne, mednarodne znamke in znamke Skupnosti, ki vsebujejo besedno znamko ‚Quick‘ — Prejšnje nacionalne in mednarodne figurativne znamke QUICK — Prejšnje nacionalne besedne znamke QUICKIES — Verjetnost zmede — Zavrnitev registracije — Člen 8(1)(b) Uredbe (ES) št. 40/94“)

(2006/C 96/21)

Jezik postopka: francoščina

Stranke

Tožeča stranka: Société des produits Nestlé SA (Vevey, Švica) (zastopnika: J. Evrard in P. Péters, avocats)

Tožena stranka: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (zastopnik: A. Folliard-Monguiral, zastopnik)

Druga stranka pred odborom za pritožbe, intervenient pred Sodiščem prve stopnje: Quick restaurants SA (Bruselj, Belgija) (zastopnika: E. De Gryse in D. Moreau, avocats)

Predmet zadeve

Tožba na razveljavitev proti odločbi drugega odbora za pritožbe UUNT z dne 17. decembra 2003 (zadeva R 922/2001-2) v zvezi s postopkom z ugovorom med Société des produits Nestlé SA in Quick restaurants SA

Izrek sodbe

- 1) Tožba se zavrne.
- 2) Tožeči stranki se naloži plačilo celotnih stroškov.

(¹) UL C 94, 17.4.2004.

Sodba Sodišča prve stopnje z dne 22. februarja 2006 — Adam proti Komisiji

(Zadeva T-342/04) (¹)

(„Uradniki — Plačilo — Izselitveni dodatek —   len 4(1)(a) Priloge VII h Kadrovskim predpisom — Pojem ‚dela opravljena za drugo drŹavo‘“)

(2006/C 96/22)

Jezik postopka: francoščina

Stranke

Tožeča stranka: Herta Adam (Bruselj, Belgija) (zastopniki: S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis in   . Marchal, avocats)

ToŹena stranka: Komisija Evropskih skupnosti (zastopnika: J. Currall in L. Lozano Palacios, agents)

Predmet zadeve

Predlog za razglasitev ničnosti odločbe Komisije z dne 2. septembra 2003, s katero je bil tožeči stranki zavrnjen izselitveni dodatek, ki je določen v členu 4(1)(a) Priloge VII h Kadrovskim predpisom za uradnike Evropskih skupnosti.

Izrek sodbe

- 1) Tožba se zavrne.
- 2) Vsaka stranka nosi svoje stroške.

(¹) UL C 262, 23.10.2004.

Sodba Sodišča prve stopnje z dne 22. februarja 2006 — Standertskj  ld-Nordenstam in Heyraud proti Komisiji

(ZdruŹeni zadevi T-437/04 in 441/04) (¹)

(„Uradniki — ‚Posebni način napredovanja‘ — Napredovalno obdobje 2003 — Nevpis na seznam najzasluŹnejših uradnikov za napredovanje v naziv A3 — Kršitev   lena 45 Kadrovskih predpisov in načela enakega obravnavanja“)

(2006/C 96/23)

Jezik postopka: francoščina

Stranke

Tožeči stranki: Holger Standertskj  ld-Nordenstam (Waterloo, Belgija) (zastopnik: T. Demaseure, avocat) in Jean-Claude Heyraud (Bruselj, Belgija) (zastopniki: S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis in   . Marchal, avocats)

ToŹena stranka: Komisija Evropskih skupnosti (zastopnika: J. Currall in G. Berscheid, zastopnika)

Predmet zadeve

Predlog za razglasitev ničnosti odločb Komisije, da se imeni tože  i  h strank ne vpišeta na seznam najzasluŹnejših uradnikov za napredovanje v naziv A3 v letu 2003 na podlagi postopka, imenovanega „posebni način napredovanja“.

Izrek sodbe

- 1) Zadevi T-437/04 in T-441/04 se v namen sodbe zdruŹita.
- 2) Odločbi Komisije, da se imeni tože  i  h strank ne vpišeta na seznam najzasluŹnejših uradnikov za napredovanje v naziv A3 v letu 2003 na podlagi postopka, imenovanega „posebni način napredovanja“, sta ni  ni.
- 3) Komisiji se naloži plačilo stroškov.

(¹) UL C 6, 8.1.2005.

Sodba Sodišča prve stopnje z dne 23. februarja 2006 — Karatzoglou proti AER

(Zadeva T-471/04) ⁽¹⁾

(„Začasni uslužbenec — Odpoved pogodbe — Člen 47(2)(a) Pogojev za zaposlovanje drugih uslužbencev Evropskih skupnosti — Spoštovanje določil pogodbe — Zaupanje v pravo“)

(2006/C 96/24)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Tožeča stranka: Georgios Karatzoglou (Ioannina, Grčija) (Zastopnik: S. Pappas, avocat)

Tožena stranka: Evropska agencija za obnovo (EAO) (Zastopniki: J.-N. Louis, S. Orlandi, X. Martin in C. Manolopoulos, avocats)

Predmet zadeve

Tožba za razglasitev ničnosti odločbe Evropske agencije za obnovo z dne 26. februarja 2004, s katero je bila tožeči stranki odpovedana pogodba o zaposlitvi.

Izrek sodbe

- 1) Odločba Evropske agencije za obnovo (EAO) z dne 26. februarja 2004, s katero je bila tožeči stranki odpovedana pogodba o zaposlitvi, se razglasi za nično.
- 2) Evropska agencija za obnovo nosi stroške tega postopka.

⁽¹⁾ UL C 57, 5.3.2005.

Sklep Sodišča prve stopnje z dne 16. februarja 2006 — Centro Europa 7 proti Komisiji

(Zadeva T-338/04) ⁽¹⁾

(„Člen 86 (3) ES — Zavržba prijave — Ničnostna tožba — Ugovor nedopustnosti“)

(2006/C 96/25)

Jezik postopka: italijanščina

Stranke

Tožeča stranka: Centro Europa 7 Srl (Rim, Italija) (Zastopnika: V. Ripa di Meana in R. Mastroianni, avocats)

Tožena stranka: Komisija Evropskih skupnosti (Zastopnika: P. Oliver in F. Amato, zastopnika)

Intervenient v podporo tožene stranke: Mediaset SpA (Milano, Italija) (Zastopnik: M. Bay, avocat)

Predmet zadeve

Predlog za razglasitev ničnosti dopisa Komisije z dne 4. junija 2004 [D (2004) 471], kolikor zavrača prijavo tožeče stranke, po kateri naj bi Italijanska republika kršila povezane določbe členov 86 ES in 82 ES.

Izrek sklepa

- 1) Tožba se zavrže kot nedopustna.
- 2) Tožeča stranka poleg svojih stroškov nosi tudi stroške, ki sta jih priglasila Komisija in intervenient.

⁽¹⁾ UL C 262, 23.10.2004.

Sklep predsednika Sodišča prve stopnje z dne 17. februarja 2006 — Nijs proti Računskemu sodišču

(Zadeva T-171/05 RII)

(„Postopek za izdajočasne odredbe — Uradniki — Nov predlog — Člen 109 poslovnika — Nova dejstva“)

(2006/C 96/26)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožeča stranka: Bart Nijs (Bereldange, Luksemburg) (zastopnik: F. Rollinger, avocat)

Tožena stranka: Računsko sodišče Evropskih skupnosti (zastopniki: T. Kennedy, J.-M. Stenier in G. Corstens, zastopniki)

Predmet zadeve

Predlog za odložitev izvršbe odločbe Računskega sodišča z dne 2. decembra 2004, s katero je bil na delovno mesto glavnega prevajalca z uvrstitvijo v naziv LA5 v nizozemski enoti prevajalske službe Računskega sodišča napredovan drug uradnik in ne tožeča stranka.

Izrek sklepa

- 1) Predlog za izdajo začasne odredbe se zavrne.
- 2) Odločitev o stroških se pridrži.

Odločba odbora za pritožbe: Razveljavitev odločbe oddelka za ugovore

Navajani tožbeni razlogi: Kršitev člena 8(1)(b) Uredbe Sveta št. 40/94, ker ne obstaja verjetnost zmede v zvezi z nasprotujočima si znamkama, prvič, ker si proizvodi in znamki niso podobni, in drugič, ker je razlikovalni učinek izpodbijane znamke omejen na grafičen prikaz.

Tožba, vložena 14. decembra 2005 — Daishowa Seiki proti UUNT

(Zadeva T-438/05)

(2006/C 96/27)

Jezik, v katerem je bila tožba vložena: nemščina

Stranke

Tožeča stranka: Daishowa Seiki Co. Ltd (Osaka, Japonska) (Zastopnik: T. Krüger, Rechtsanwalt)

Tožena stranka: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli)

Druga stranka pred odborom za pritožbe: Tengelman Warenhandels-gesellschaft KG (Mülheim, Nemčija)

Predlogi tožeče stranke

- naj se odločbo R 928/2004-1 prvega odbora za pritožbe Urada za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) z dne 7. septembra 2005 razveljavi;
- naj se Uradu za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) naloži plačilo stroškov te tožbe in pritožbenega postopka R 928/2004-1.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Prijavitelj znamke Skupnosti: Tožeča stranka

Zadevna znamka Skupnosti: Figurativna znamka „BIG PLUS“ za proizvode iz razreda 7 (kovinski orodni stroji, njihovi deli in držala za orodje) — prijava št. 1 073 964

Imetnik znamke ali znaka, navajanega v postopku z ugovorom: Tengelman Warenhandels-gesellschaft KG

Znamka ali znak, navajan v postopku z ugovorom: Nacionalna figurativna znamka „Plus“ za proizvode, med drugimi, iz razredov 6 in 8

Odločba oddelka za ugovore: Zavrnitev ugovora

Tožba, vložena 25. januarja 2006 — Trioplast Wittenheim proti Komisiji

(Zadeva T-26/06)

(2006/C 96/28)

Jezik postopka: švedščina

Stranke

Tožeča stranka: Trioplast Wittenheim AS (Wittenheim, Francija) (Zastopnik: Tommy Pettersson, lawyer)

Tožena stranka: Komisija Evropskih skupnosti

Predlogi tožeče stranke

- delna razglasitev ničnosti člena 1(g) odločbe glede obdobja, v katerem je tožeča stranka odgovorna za kršitev;
- delna razglasitev ničnosti člena 2(f) odločbe glede globe naložene tožeči stranki; podredno znižanje globe;
- naložitev plačila stroškov tožeče stranke Komisiji.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka se pritožuje zoper odločbo Komisije v zadevi COMP/F/38.354 — industrijske vreče (C(2005) 4634, v nadaljevanju: izpodbijana odločba), s katero ji je bila naložena globa v višini 17,85 milijonov evrov zaradi sodelovanja v protikonkurenčnem ravnanju na trgu industrijskih vreč v Belgiji, Nemčiji, Španiji, Franciji, Luksemburgu in na Nizozemskem, v nasprotju s členom 81 ES.

Tožeča stranka ne ugovarja sodelovanju v protikonkurenčnem ravnanju do 23. marca 1999, vendar je s kršitvijo prenehala marca 1999, ko je nov lastnik tožeče stranke, Trioplast Industrier ugotovil protikonkurenčno ravnanje. Po mnenju tožeče stranke je Komisija zato napačno določila trajanje kršitve podjetja.

Nadalje tožeča stranka ugovarja, glede na težo kršitve, da je Komisija, v primerjavi z drugimi podjetji, naložila previsok osnoven znesek, glede na tržni delež tožeče stranke.

Tožeča stranka v podporo svojem zahtevku dodaja, da je bil metoda izračuna za določitev globe Komisije napačna in da bi se moral uporabiti drugačna metoda, po kateri bi se moralo upoštevati, da je kršitev tožeče stranke sestavljena iz treh različnih časovnih obdobj, saj so imeli tožečo stranko v času trajanja kršitve v lasti trije različni lastniki (St. Gobain, FLS in Trioplast Industrier). Po mnenju tožeče stranke je metoda Komisije povzročila, da solidarna odgovornost FLS in Trioplast Industrier presega celotno globo, ki je bila naložena tožeči stranki in da sta dejansko FLS in Trioplast Industrier solidarno odgovorni tudi za plačilo v zvezi z obdobjem, ko ni bilo nobeno od omenjenih podjetjih lastnik tožeče stranke.

Nadaljnje, tožeča stranka meni, da bi morala Komisija upoštevati olajševalne okoliščine glede kršitve tožeče stranke, saj je bila tožeča stranka gledano v celoti manjši in pasivni kršitelj. Še več, po mnenju tožeče stranke Komisija ni upoštevala pravila 10 % iz Uredbe št. 1/2003⁽¹⁾, Komisija pa bi morala tožečo stranko tudi priznati ugodnejše obravnavanje, kot je to storila v izpodbijani odločbi.

Končno, tožeča stranka trdi, da Komisija ni uporabila načel pravne varnosti in sorazmernosti.

⁽¹⁾ Uredba Sveta (ES) št. 1/2003 z dne 16. decembra 2002 o izvajanju pravil konkurence iz členov 81 in 82 Pogodbe (UL L 1, 4.1.2003, str.1).

Tožba, vložena 27. januarja 2006 — Justerini & Brooks Limited proti UUNT

(Zadeva T-32/06)

(2006/C 96/29)

Jezik, v katerem je bila tožba vložena: angleščina

Stranke

Tožeča stranka: Justerini & Brooks Limited (London, Združeno kraljestvo) (zastopnik: B. Cordery, Solicitor)

Tožena stranka: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli)

Druga stranka pred odborom za pritožbe: Elia Canelo Gutierrez (Talavera de la Reina, Španija)

Predlogi tožeče stranke

- razveljavitev odločbe drugega odbora za pritožbe UUNT z dne 23. novembra 2005 (zadeva R 36/2005-2) glede postopka z ugovorom št. B 605 461, ki je bila vročena 30. novembra 2005;
- naložitev plačila stroškov UUNT.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Prijavitelj znamke Skupnosti: Tožeča stranka

Zadevna znamka Skupnosti: Figurativna znamka „J&B“ za proizvode in storitve iz razredov 14, 18, 21, 25, 33 in 43 (prijava znamke Skupnosti št. 696 383)

Imetnik znamke ali znaka, navajanega v postopku z ugovorom: Elia Canelo Gutierrez

Znamka ali znak, navajan v postopku z ugovorom: Mednarodna figurativna znamka „JOB“ za blago iz razreda 33 (registracija št. 275 247)

Odločba oddelka za ugovore: Zavrnitev ugovora

Odločba odbora za pritožbe: Razveljavitev izpodbijane odločbe in vračilo zadeve oddelku za ugovore v nadaljnjo obravnavo

Navajani tožbeni razlogi: Kršitev členov 8(1)(b), 8(2)(iii) in 73 Uredbe Sveta (ES) št. 40/94 in postopkovnih zahtev, v skladu z različnimi pravili Uredbe Komisije (ES) št. 2868/95.

Tožba, vložena 26. januarja 2006 — Bundesverband deutscher Banken proti Komisiji

(Zadeva T-36/06)

(2006/C 96/30)

Jezik postopka: nemščina

Stranki

Tožeča stranka: Bundesverband deutsche Banken e.V. Berlin (Nemčija) (Zastopnika: Rechtsanwälte H.-J. Niemeyer in K.-S. Scholz)

Tožena stranka: Komisija Evropskih skupnosti

Predlogi tožbe stranke

- Odločba Komisije z dne 6. Septembra 2005 (C(2005)3232 konč.) v zadevi N 248/04 — Landesbank Hessen-Thüringen, naj se razglasi za nično;
- Komisiji Evropskih skupnosti naj se naložijo stroški postopka.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka izpodbija Odločbo Komisije C(2005)3232 konč. z dne 6. septembra 2005, s katero je Komisija odločila, da priglašeni prenos skupnih sredstev Hessischer Investitionsfonds kot vložek, iz katerega izhaja tiha udeležba, v Landesbank Hessen-Thüringen (Helaba), ni državna pomoč.

V utemeljitev svoje tožbe tožeča stranka navaja štiri tožbene razloge.

Prvič navaja, da je Komisija kršila obveznost obrazložitve iz člena 253 ES.

Drugič, tožeča stranka svojo tožbo utemeljuje tako, da naj bi tožena stranka, s tem da je potrdila primernost dogovorjenega nadomestila za vložek v Helabi, kršila vlagateljsko načelo tržnega gospodarstva in s tem člen 87(1) ES.

Na podlagi navedenega tožeča stranka meni, da je Komisija napačno ugotovila stroške refinanciranja zaradi nelikvidnosti kapitalne investicije pri Helabi. Zaradi tega naj bi bila podana kršitev vlagateljskega načela tržnega gospodarstva in s tem člena 87(1) ES.

Nazadnje tožeča stranka očita kršitev pravice do izjave, ker Komisija, v zvezi z vložkom v Helabi, ni sprožila uradnega preiskovalnega postopka v skladu s členom 88(2) ES v povezavi s členom 6 Uredbe Sveta (ES) št. 659/1999 ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Uredba Sveta (ES) 659/1999 z dne 22. marca 1999 o določitvi podrobnih pravil za uporabo člena 93 Pogodbe ES.

Tožba, vložena 7. februarja 2006 — MEGGLE proti UUNT

(Zadeva T-37/06)

(2006/C 96/31)

Jezik, v katerem je bila tožba vložena: nemščina

Stranke

Tožeča stranka: MEGGLE Aktiengesellschaft (Wasserburg a. Inn, Nemčija) (zastopnik: T. Raab, Rechtsanwalt)

Tožena stranka: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli)

Druga stranka pred odborom za pritožbe: Clover Corporation Limited (North Sydney, Avstralija)

Predlogi tožbe stranke

- naj se razveljavi odločbo drugega odbora za pritožbe Urada za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) z dne 22. novembra 2005 in odločbo oddelka za ugovore s področja znamk Urada z dne 30. septembra 2004;
- naj se toženi stranki naloži plačilo stroškov postopka.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Prijavitelj znamke Skupnosti: Clover Corporation Limited

Zadevna znamka Skupnosti: Figurativna znamka „HiQ z deteljico“ za proizvode iz razredov 5, 29 in 30 (št. 2 171 114)

Imetnik znamke ali znaka, navajanega v postopku z ugovorom: Tožeča stranka

Znamka ali znak, navajan v postopku z ugovorom: Nemška figurativna znamka „deteljica“ za proizvode iz razredov 1, 3, 5, 29, 30, 31, 32 in 33 (št. 980 458) in nemška figurativna znamka „deteljica“ za proizvode iz razredov 1, 3, 5, 29, 30, 31, 32, 33 (št. 396 52 600)

Odločba oddelka za ugovore: Zavrnitev ugovora

Odločba odbora za pritožbe: Zavrnitev pritožbe

Navajani tožbeni razlogi: Člen 8(1)(b) Uredbe (ES) št. 40/94 ⁽¹⁾ se ni pravilno uporabil, saj obstaja verjetnost zmede med nasprotujočima si znamkama. Kažeta močno podobnost, prejšnja znamka pa ima poseben razlikovalni učinek. Kršitev člena 74(1) in (2) Uredbe št. 40/94, saj je toženi Urad kršil obveznost preverjanja zatrjevanih dejstev.

⁽¹⁾ Uredba Sveta (ES) Nr. 40/94 z dne 20. decembra 1993 o znamki Skupnosti.

Tožba, vložena 9. februarja 2006 — Trioplast Industrier proti Komisiji

(Zadeva T-40/06)

(2006/C 96/32)

Jezik postopka: švedščina

Stranke

Tožeča stranka: Trioplast Industrier AB (Smålandsstenar, Švedska) (Zastopnik: Tommy Pettersson, lawyer)

Tožena stranka: Komisija Evropskih skupnosti

Predlogi tožeče stranke

- delna razglasitev ničnosti člena 1(g) odločbe glede obdobja, v katerem je tožeča stranka odgovorna za kršitev;
- delna razglasitev ničnosti člena 2(f) odločbe glede naložene globe, katero je tožeča stranka solidarno dolžna plačati; podredno znižanje globe;
- naložitev plačila stroškov Komisiji.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožbeni razlogi in bistvene trditve tožeče stranke so enake tistim v zadevi T-26/06 *Trioplast Wittenheim* proti Komisiji.

Tožba, vložena 6. februarja 2006 — Republika Poljska proti Komisiji Evropskih skupnosti

(Zadeva T-41/06)

(2006/C 96/33)

Jezik postopka: poljščina

Stranki

Tožeča stranka: Republika Poljska (zastopnik: Paweł Szałamacha, zastopnik vlade)

Tožena stranka: Komisija Evropskih skupnosti

Predlogi tožeče stranke

Tožeča stranka predlaga Sodišču, naj:

- odločbo z dne 18. oktobra 2005 v zadevi COMP/M.3894 o ugotovitvi, da je združitev Unicredito Italiano SpA in Bayerische Hypo- und Vereinsbank AG združljiva s skupnim trgom, razglasi za nično;
- Komisiji Evropskih skupnosti naloži plačilo stroškov postopka.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka predlaga, da se Odločba Evropske Komisije z dne 18. oktobra 2005 v zadevi COMP/M.3894, ki šteje združitev banke Unicredito Italiano SpA (UCI) in Bayerische Hypo- und Vereinsbank AG (HVB) za združljivo s skupnim trgom, razglasi za nično. Vsaka od teh bank ima holdinge in bančne ustanove na Poljskem in bo, v skladu s trditvami tožeče stranke, učinek predlagane koncentracije prevzem nadzora UCI nad holdingom HBV na poljskem bančnem trgu.

V podporo svoji tožbi tožeča stranka navaja sledeče razloge:

— kršitev člena 2(1) Uredbe o koncentracijah ⁽¹⁾ zaradi, po mnenju tožeče stranke, neustrezne presoje predlagane koncentracije, saj Komisija ni upoštevala zgodovine bančnega sektorja na Poljskem, velikega obsega tujih naložb in razlogov, zaradi katerih je poljska vlada uvedla omejitve za naložbe v okviru privatizacije državnih bank. Tožeča stranka nadalje navaja, da je Komisija kršila člen 2(1) Uredbe, kolikor pri oblikovanju presoje o združljivosti predlagane koncentracije s skupnim trgom, ni upoštevala obstoja in učinkov člena 3(9) sporazuma o privatizaciji ⁽²⁾, ki po mnenju tožeče stranke veljajo za pravno oviro pri vstopu na trg v skladu s členom 2(1)(b) Uredbe o koncentracijah. Tožeča stranka prav tako trdi, da je Komisija neustrezno presodila koncentracije na poljskem bančnem trgu in prav tako napačno ocenila učinek, ki naj bi ga imela predlagana koncentracija na konkurenco na trgu investicijskih skladov in na številnih posebnih trgih znotraj poljskega bančnega sektorja;

— kršitev člena 6(1) Uredbe o koncentracijah, kolikor bi morala predlagana koncentracija, po mnenju tožeče stranke, pri Komisiji vzbuditi resne dvome glede njene združljivosti s skupnim trgom in privedi do začetka postopkov ali do druge faze preiskave glede tega ali predlagana transakcija spada v področje uporabe Uredbe o koncentracijah;

— kršitev člena 11 Uredbe o koncentracijah, kršitev člena 5 izvedbene uredbe ⁽³⁾ in kršitev načela poštenega in dobrega upravljanja; tožeča stranka je mnenja, da je bila priglasitev koncentracije, kot so jo navedle stranke, nepopolna, saj ni vsebovala nobene informacije glede pogojev iz sporazuma o privatizaciji, zlasti glede njenega člena 3, in je Komisija kot take sploh ne bi smela upoštevati;

— kršitev obveznosti sodelovanja, ki izhaja iz člena 10 Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti, ker se, pred sprejetjem odločbe, niso upoštevali upravičeni interesi Republike Poljske, zaščito katerih določa člen 21(4) Uredbe o koncentracijah; po mnenju tožeče stranke je bila Komisija dolžna, pred sprejetjem odločbe o priznanju združljivosti koncentracije s skupnim trgom, ukrepati z namenom pridobitve celovite informacije o kakršnihkoli upravičenih interesih držav članic, še toliko bolj zato, ker se je imela Komisija, v obdobju pred pristopom Republike Poljske k Evropski Uniji, ko je spremljala poljski bančni trg, možnost seznaniti s strukturo tega trga, in bi morala vedeti za obstoj upravičenega javnega interesa poljske vlade po zagotovitvi uporabe in izvajanju strategij demonopolizacije in privatizacije;

— kršitev člena 253 ES in obveznosti navedbe posebnih razlogov za odločbo, odsotnost katerih, po mnenju tožeče stranke, otežuje rekonstrukcijo in spremljanje pravilnosti poteka uporabe prava Komisije.

⁽¹⁾ Uredba Sveta (EGS) št. 4064/89 z dne 21. decembra 1989 o nadzoru koncentracij podjetij (UL 1989, L 395, str. 1).

⁽²⁾ Sporazum o prodaji delnic v Bank Polska Kasa Opieki Spółka Akcyjna – Grupa Pekao S.A., ki je začel veljati 23. junija 1999 med Državnim zakladništvom Republike Poljske ter Unicredito Italiano SpA in Allianz AG.

⁽³⁾ Uredba Komisije (ES) št. 802/2004 z dne 7. aprila 2004 o izvajanju Uredbe Sveta (ES) št. 139/2004 o nadzoru koncentracij podjetij (UL 2004, L 133, str. 1).

Tožba, vložena 21. februarja 2006 — Fardem Packaging proti Komisiji

(Zadeva T-51/06)

(2006/C 96/34)

Jezik postopka: nizozemščina

Stranki

Tožeča stranka: Fardem Packaging B.V. (Edam, Nizozemska)
(Zastopnik: F. J. Leeflang, Rechtsanwalt)

Tožena stranka: Komisija Evropskih skupnosti

Predlogi tožeče stranke

— Odločba, naslovljena na podjetje Fardem naj se v celoti ali delno razglasi za nično;

— Globa, naložena podjetju Fardem naj se zniža;

— Komisiji naj se naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka izpodbija Odločbo Komisije z dne 30. novembra 2005 v zvezi s postopkom na podlagi člena 81 ES (Zadeva COMP/F/38.354 — industrijske vreče), v kateri je bila tožeča stranka spoznana za solidarno odgovorno, zaradi njene udeležbe pri kartelu in ji je bila naložena globa.

V utemeljitev njene tožbe tožeča stranka navaja kršitev člena 81 ES, 253 ES in 23 (2) Uredbe št. 1/2003 kot tudi kršitev dolžnosti skrbnega ravnanja, dolžnosti obrazložitve in načela enakosti.

Tožeča stranka najprej navaja, da je Komisija napačno razumela njeno obrambo v zvezi z njeno poslovno politiko pred in po letu 1997. Tožeča stranka ne zanika, da je bila udeležena pri kartelu, vendar poudarja, da je bila pred letom 1997 v celoti odvisna od njene, tedaj matične družbe. Vendar je bila po letu 1997 neodvisna in njene namere so se postopno toda bistveno spremenile.

Tožeča stranka nadalje navaja, da Komisija izhaja iz napačne presoje dejanskega stanja v zvezi z udeležbo tožeče stranke v skupinah „Valveplast“, „Benelux“ in „Teppema“ kot tudi v zvezi z udeležbo v skupinah „Belgien“ in „Blocksäcke“. Komisija naj bi sprejela številne ugotovitve, ki so bile v zvezi z nekaterimi oblikami ravnanja, malomarne in netočne. Tožeča stranka prav tako poudarja, da Komisija ni upoštevala dejstva, da sta skupini „Belgium“ in „Block Bags“ prenehali pred letom 1997.

Nadalje naj bi Komisija napačno presodila dejstva v zvezi z geografsko razmejitvijo trgov. Tožeča stranka v zvezi s tem poudarja, da naj v Španiji ne bi imela prometa in da v Franciji le minimalnega.

Tožeča stranka poleg tega Komisiji očita, da pri tožeči stranki ni uporabila obvestila o ugodni obravnavi in da ni obravnavala določenih dejstev, ki jih je navedla tožeča stranka kot olajševalne okoliščine.

V zvezi z določitvijo osnovnega zneska globe, tožeča stranka očita, da so bili posamezni tržni deleži določeni na podlagi doseženega prometa, namesto na količini, in izpodbija uporabo različne obravnave kategorij na podlagi tržnih deležev in uporabo tega razlikovanja po kategorijah kot tudi uporabo osnovnega zneska globe za vsako določeno kategorijo.

Tožeča stranka ugotavlja, da je Komisija napačno odločila, da sta tožeča stranka in Kendrion N.V. predstavljala ekonomsko celoto, zaradi česar je bila podjetju Kendrion neupravičeno naložena globa kot posledica kršitev, ki jo je storila tožeča stranka.

Tožba, vložena 21. februarja 2006 — Harry's Morato proti UUNT

(Zadeva T-52/06)

(2006/C 96/35)

Jezik postopka: italijansščina

Stranke

Tožeča stranka: Harry's Morato SpA (Altavilla Vicentina, Italija) (zastopniki: Niccoló Ferretti, Giovanni Casucci, Fabio Trevisan, avvocati)

Tožena stranka: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (UUNT)

Druga stranka pred odborom za pritožbe: Ferrero OhG mbH

Predlogi tožeče stranke

- razveljavitev odločbe Prvega odbora za pritožbe v zadevi R 600/2005-1 z dne 16. decembra 2005;
- naj se UUNT naloži, da nemudoma registrira znamko „Morato“ (zahteva za registracijo št. 1 849 439) z omejenim seznamom blaga, ker registraciji ne nasprotuje nobena subjektivna pravica in zlasti nobena kolizija z znamko „MORATO“, in naložitev stroškov UUNT, skupaj z obrestmi.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Prijavitelj znamke Skupnosti: tožeča stranka

Zadevna znamka Skupnosti: Figurativna znamka „Morato“ (zahteva za registracijo št. 1.849.439), za proizvode, iz razreda 30.

Imetnik znamke ali znaka, navajanega v postopku z ugovorom: FERRERO OHG mbH.

Znamka ali znak, navajan v postopku z ugovorom: nemška besedna znamka „MORETTO“ (št. 39.707.273), za proizvode iz razreda 30.

Odločba oddelka za ugovore: Ugoditev ugovoru in zavrnitev zahteve za registracijo.

Odločba odbora za pritožbe: Zavrnitev pritožbe.

Navajani tožbeni razlogi: Izguba znamke „MORETTO“ zaradi neuporabe, kot tudi nepravilna uporaba člena 8(1)(B) Uredbe (ES) št. 40/94 (verjetnost zmede).

Tožba, vložena 22. februarja 2006 — Kendrion proti Komisiji

(Zadeva T-54/06)

(2006/C 96/36)

Jezik postopka: nizozemščina

Stranki

Tožeča stranka: Kendrion N. V. (Zeist, Nizozemska) (zastopnika: P. Glazener in C.C. Meijer, lawyers)

Tožena stranka: Komisija Evropskih skupnosti

Predlogi tožeče stranke

Tožeča stranka predlaga Sodišču, naj:

- Odločbo, naslovljeno na tožečo stranko v celoti ali delno razglasi za nično, *inter alios*;
- Globo, naloženo tožeči stranki razglasi za nično ali jo zniža;
- Komisiji naloži plačilo stroškov postopka.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka izpodbija Odločbo Komisije z dne 30. novembra 2005 v postopku na podlagi člena 81 Pogodbe ES (zadeva št. COMP/F/38.354 — Industrijske vreče), s katero je bila tožeča stranka spoznana za krivo kršitve konkurenčnih pravil in ji je bila naložena globa.

V podporo svoji tožbi, tožeča stranka zatrjuje kršitev člena 81 ES, člena 253 ES in člena 15(2) Uredbe št. 1/2003, ker naj izrek odločbe ne bi bil v skladu z njeno obrazložitvijo. Tožeča stranka trdi, da medtem ko v obrazložitvi izpodbijane odločbe ni obdolžena individualne udeležbe pri kršitvi, pa je v izreku obdolžena kršitve člena 81 ES.

Tožeča stranka nadalje trdi, da je bil kršen člen 81 ES, člen 253 ES in člen 23(2) Uredbe št. 1/2003, ker naj bi Komisija napačno predpostavila, da sta tožeča stranka in Fardem Packaging B.V. predstavljala ekonomsko celoto, pri čemer je bila tožeči stranki po krivem naložena globa, zaradi kršitve, ki jo je storilo podjetje Fardem Packaging.

Tožeča stranka trdi, da je Komisija prav tako kršila člen 81 ES, člen 253 ES in člen 23(2) Uredbe št. 1/2003 in splošna pravna načela, vključno z dolžnostjo skrbnega ravnanja, prepovedjo samovoljnega ukrepanja ter načeli enakosti in sorazmernosti.

Tožeča stranka nadalje navaja, da je Komisija, v nasprotju z drugimi odločbami Komisije, v katerih matično podjetje ni bilo spoznano za odgovornega, tožečo stranko spoznala za odgovorno kršitve, ki jo je storilo podjetje Fardem Packaging. Nadalje je bila tožeči stranki, ki je bila kot matično podjetje, spoznana za solidarno odgovorno, naložena globa, ki je bila višja od globe njenega hčerinskega podjetja, ki je storilo kršitev. Tožeča stranka nadalje navaja, da je bila obravnavana drugače od drugih matičnih podjetij, ki so bila solidarno odgovorna za kršitve, ki so jih storila njihova hčerinska podjetja. Pri globi, naloženi tožeči stranki sta, kot trdi, kršeni načeli sorazmernosti in dolžnosti skrbnega ravnanja.

Tožeča stranka nazadnje trdi, da so bile kršene smernice o načinu določanja glob, naloženih v skladu s členom 15(2) Uredbe št. 17 in člena 65(5) Pogodbe ESPJ, zlasti zaradi tega, ker se člen 5(b) teh smernic ni uporabil. Tožeča stranka trdi, da Komisija ni pravilno upoštevala posebnih značilnosti podjetja.

Tožba, vložena 22. februarja 2006 — RKW proti Komisiji Evropskih skupnosti

(Zadeva T-55/06)

(2006/C 96/37)

Jezik postopka: nemščina

Stranke

Tožeča stranka: RKW AG Rheinische Kunststoffwerke (Worms, Nemčija) (Zastopnik: H.-J. Hellmann, Rechtsanwalt)

Tožena stranka: Komisija Evropskih skupnosti

Tožeča stranka predlaga Sodišču, naj:

— v delu, v katerem zadeva tožečo stranko, za nično razglasi Odločbo tožene stranke, ki je bila tožeči stranki vročena 30. novembra 2005, v zvezi s postopkom na podlagi člena 81 Pogodbe ES (zadeva K [2005] 4634 konč., COMP/F/38.354 — industrijske vreče);

podredno, zniža globo, naloženo tožeči stranki;

— toženi stranki naloži plačilo stroškov postopka.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka izpodbija Odločbo Komisije C(2005) 4634 konč. z dne 30. novembra 2005 v zadevi COMP/F/38.354 — industrijske vreče. V izpodbijani odločbi je bila tožeči stranki zaradi kršitve člena 81 ES naložena globa, ker je po mnenju Komisije sodelovala v sistemu dogovorov in usklajenih ravnanj v sektorju industrijskih vreč v Belgiji, Nemčiji, Španiji, Franciji, Luxembourgju in na Nizozemskem.

Tožeča stranka v obrazložitvi tožbe uveljavlja, da naj bi izpodbijana odločba kršila načelo zakonitosti delovanja uprave. Podlaga za pooblastilo iz člena 15(2) Uredbe št. 17/1962⁽¹⁾ oziroma člena 23 Uredbe 1/2003⁽²⁾ ne zajema prakse Komisije pri odmeri globe. V zvezi s tem tožeča stranka očita tudi kršitev načel enakega obravnavanja in sorazmernosti.

Tožeča stranka nadalje očita zmotno uporabo člena 15(2) Uredbe št. 17/1962 kot tudi Smernic o načinu določanja globe. Zlasti naj bi bila nepravilna dokazovanje in presoja dokazov, ki se nanašajo na tožečo stranko. Poleg tega naj bi bila tožeča stranka glede na dosedanje upravno prakso nesorazmerno sankcionirana. Glede višine izhodiščnega zneska, določenega za težo kršitve, tožeča stranka z več vidikov očita neenako obravnavanje v primerjavi z drugimi naslovniki izpodbijane odločbe. Tožeča stranka nadalje uveljavlja, da naj bi Komisija pri oceni trajanja kršitve in zaradi neupoštevanja olajševalnih okoliščin zmotno uporabila pravo. Tožeča stranka na koncu navaja, da naj bi bil zaradi napačne odmere globe, glede na uporabo obvestila o nenalaganju oziroma zniževanju globe, kršen tudi člen 15(2) Uredbe št. 17/1962.

⁽¹⁾ Svet EGS: Uredba št. 17: Prva Uredba o izvajanju členov 85 in 86 Pogodbe (UL 13, 21. 2. 1962, str. 204).

⁽²⁾ Uredba Sveta (ES) št. 1/2003 z dne 16. decembra 2002 o izvajanju pravil konkurence iz členov 81 in 82 Pogodbe (UL L 1, str. 1).

Tožba, vložena 17. februarja 2006 — Francija proti Komisiji

(Zadeva T-56/06)

(2006/C 96/38)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožeča stranka: Francoska republika (Pariz, Francija) (zastopnika: G. de Bergues, zastopnik, S. Ramet, zastopnik)

Tožena stranka: Komisija Evropskih skupnosti

Predlogi tožeče stranke

- razglasitev ničnosti izpodbijane odločbe v celoti;
- podredno, razglasitev ničnosti člena 5 te odločbe;
- naložitev plačila stroškov Komisiji.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Svet je z odločbo z dne 30. junija 1997, sprejeto na predlog Komisije in v skladu s postopkom iz Direktive 92/81/EGS⁽¹⁾, odobril državam članicam, da uporabljajo ali nadaljujejo z uporabo obstoječih znižanih stopenj trošarin ali oprostitvev trošarin za določena mineralna olja za posebne namene. Svet je s štirimi zaporednimi odločbami podaljšal veljavnost te odločitve, tako da se zadnje obdobje veljavnosti odobritve izteče 31. decembra 2006. Franciji je odobreno, da svoje znižane stopnje trošarine ali oprostitve trošarine uporablja za težko kurilno olje, ki se kot gorivo uporablja za proizvodnjo aluminijevega oksida v pokrajini Gardanne.

Komisija je z dopisom z dne 30. oktobra 2001 Franciji sporočila svojo odločitev, da začne postopek, določen v členu 88(2) Pogodbe ES, v zvezi z oprostitvijo trošarine za mineralna olja, ki se kot goriva uporabljajo za proizvodnjo aluminijevega oksida v pokrajini Gardanne⁽²⁾. Komisija je po tem postopku 7. decembra 2005 sprejela sporno odločbo⁽³⁾, s katero je ugotovila, da oprostitve trošarine za mineralna olja, ki se kot goriva uporabljajo za proizvodnjo aluminijevega oksida v pokrajini Gardanne, v pokrajini Shannon in na Sardiniji, ki jih izvajajo Francija, Irska in Italija, pomenijo državne pomoči v smislu člena 87(1) ES, delno nezdržljive s skupnim trgov, in s katero je tako zadevnim državam članicam odredila, da navedene pomoči izterjajo.

Francija s to tožbo zahteva razglasitev ničnosti dela te odločbe, kolikor se nanaša na oprostitve, ki jo je Francija dodelila pokrajini Gardanne.

V podporo svoji tožbi navaja več tožbenih razlogov, od katerih je prvi kršitev pojma državne pomoči v smislu člena 87(1) ES. Zatrjuje, da je Komisija napačno uporabila pravo s tem, ko je sklepala na obstoj državne pomoči, medtem ko naj ne bi bili izpolnjeni vsi pogoji, potrebni za opredelitev pomoči, kot jih je vzpostavila sodna praksa Altmark⁽⁴⁾, in zlasti pogoj obstoja oviranja konkurence ali izkrivljanja v delovanju notranjega trga. Trdi, da Komisija ni mogla hkrati, po eni strani, predlagati Svetu, naj na podlagi Direktive 92/81/EGS sprejme odločbo, ki odobrava oprostitve trošarine, in ne nasprotovati njenemu podaljšanju veljavnosti, ter, po drugi strani ugotoviti, da navedena oprostitve pomeni državno pomoč, ki je nezdržljiva s skupnim trgov.

Drugi tožbeni razlog, ki ga navaja tožeča stranka, je neobrazložitev, ker naj bi izpodbijana odločba vsebovala protislovje v sklepanju Komisije v zvezi z ugotovitvijo oviranja konkurence.

Tožeča stranka v okviru tretjega, podredno uveljavljenega tožbenega razloga navaja, da naj bi zahteva po izterjavi, navedena v členu 5 izpodbijane odločbe, kršila načela zaupanja v pravo, pravne varnosti in spoštovanja razumnega roka. Zatrjuje, da naj bi imeli upravičenci do oprostitve pravico sklicevati se na načeli pravne varnosti in zaupanja v pravo do datuma sprejetja sporne odločbe, in ne, kot trdi Komisija, do datuma objave odločbe o začetku formalnega postopka preizkusa. Tožeča stranka tudi trdi, da nedejavnost Komisije v obdobju štirih let med odločbo o začetku postopka in končno

odločbo tudi pomeni kršitev načel zaupanja v pravo, pravne varnosti in spoštovanja razumnega roka.

⁽¹⁾ Direktiva Sveta z dne 19 oktobra 1992 o usklajevanju struktur trošarin za mineralna olja.

⁽²⁾ Objavljeno v UL C 30, 2. februar 2002.

⁽³⁾ Odločba C [2005] 4436 končna, državne pomoči št. C 78-79-80/2001.

⁽⁴⁾ Sodba Sodišča z dne 24. julija 2004 v zadevi Altmark Trans, C-280/00, Recueil, str. I-7747.

Tožba, vložena 17. februarja 2006 — Marly proti UUNT

(Zadeva T-57/06)

(2006/C 96/39)

Jezik, v katerem je bila tožba vložena: francoščina

Stranke

Tožeča stranka: Marly SA (Bruselj, Belgija) (Zastopnik: B. Mouffe, avocat)

Tožena stranka: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli)

Druga stranka pred odborom za pritožbe: Erdal Gesellschaft m.b.H. (Hallein, Avstrija)

Predlogi tožeče stranke

- odločba naj se razveljavi v delu, v katerem je ugodila ugovoru imetnika besedne znamke „TOFIX“;
- toženi stranki naj se naloži plačilo stroškov, vključno s stroški, ki so bili v postopku pred odborom za pritožbe nujni in ki jih je tožeča stranka priglasila.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Prijavitelj znamke Skupnosti: Tožeča stranka

Zadevna znamka Skupnosti: Figurativna znamka TOPIX za proizvode iz razreda 3 (prijava št. 2 326 072)

Imetnik znamke ali znaka, navajanega v postopku z ugovorom: Erdal Gesellschaft m.b.H.

Znamka ali znak, navajan v postopku z ugovorom: Mednarodna besedna znamka TOFIX za proizvode iz razredov 3 in 4.

Odločba oddelka za ugovore: Ugovoru se ugodi za vse izpodbijane proizvode

Odločba odbora za pritožbe: Zavrnitev pritožbe

Navajani tožbeni razlogi: Kršitev člena 8(1)(b) Uredbe Sveta št. 40/94, ker sta si nasprotujoči znamki vidno in pojmovno različni ter so proizvodi, ki jih znamki predstavljata, zelo različni.

Tožbeni razlogi in bistvene navedbe

S to tožbo združenje družb iz sektorja prevoznitva in logistike Sodišču prve stopnje predlaga, naj ugotovi nedelovanje Komisije, ker naj bi le-ta nezakonito opustila začetek formalnega postopka preiskave, kot ga določa člen 88 ES in ni odredila začasnih ukrepov o začasnem odlogu plačila pomoči, ki jo tožeča stranka izpodbija v pritožbi, ki se nanaša na pomoči pri prestrukturiranju, ki jo je družba SNCF, ki je javno podjetje v 100 % lasti francoske države, dodelila družbi za prevoz blaga SCS SERNAM.

V podporo svoji tožbi zaradi nedelovanja tožeča stranka navaja trditve, ki jih je vsebinsko mogoče razdeliti v dva tožbena razloga.

Tožba, vložena 22. februarja 2006 — H.A.L.T.E. proti Komisiji

(Zadeva T-58/06)

(2006/C 96/40)

Jezik postopka: francoščina

Stranke

Tožeča stranka: Honorable Association de Logisticiens et de Transporteurs Européens — H.A.L.T.E (Neuilly-sur-Seine, Francija) (zastopnik: J-L Lesquins, avocat)

Tožena stranka: Komisija Evropskih skupnosti

Predlogi tožeče stranke

— ugotovitev skladno s členom 232 pogodbe ES, da je Evropska komisija kršila obveznost ukrepanja, ker ni odločila, ko je bila k temu pozvana na podlagi členov 87 in 88 te pogodbe;

— naložitev Komisiji, da sprejme vse potrebne ukrepe za popolno izvršitev sodbe;

— naložitev Evropski komisiji plačila stroškov.

Prvi tožbeni razlog se nanaša na kršitev člena 88(2) pogodbe ES. Tožeča stranka zatrjuje, da potek roka več kot šestih mesecev po vložitvi prve pritožbe, kljub temu da je Komisija poznala zadevo, saj je namreč pred tem izdala odločbe, katerih kršitev je predmet te tožbe, pomeni znamenje resnih težav, na katere je naletela Komisija pri svoji presoji združljivosti zadevne pomoči s skupnim trgov. Zato je po mnenju tožeče stranke Komisija dolžna pričeti s formalnim postopkom obravnave pomoči, ki so predmet tožbe. Poleg tega tožeča stranka zatrjuje, da tudi v primeru, če je francoske oblasti o pomoči niso obvestile, to ne more odvezati Komisije od njene obveznosti hitrega ukrepanja in od tega, da je dolžna pričeti s preiskavo takoj, ko ima na voljo informacije o ukrepih države, za katere je možno, da so v nasprotju z načelom skupnega trga predvsem v okviru pritožbe, ki se nanaša na kršitev njene prejšnje odločbe, s katero je določila pogoje združljivosti državne pomoči s skupnim trgov (¹).

Drugi tožbeni razlog se nanaša na kršitev člena 11 Uredbe Sveta št. 659/1999 o določitvi podrobnih pravil za uporabo člena 93 pogodbe ES (novi člen 88) (²). Tožeča stranka zatrjuje, da bi bila morala Komisija odreditičasne ukrepe o začasnem odlogu plačila pomoči, če je bil pogoj objektivne nujnosti po mnenju tožeče stranke izpolnjen.

(¹) Gre za odločbo Komisije z dne 20. oktobra 2004 o državni pomoči, ki jo je Francija deloma izvršila v korist podjetja Sernam, C(2004) 3940 konč.

(²) UL L 83, str.1, uredba zadnjič spremenjena z Uredbo Komisije št. 794/2004, z dne 21. aprila 2004 (UL L 182, str. 2)

Tožba, vložena 16. februarja 2006 — Italijanska republika proti Komisiji

(Zadeva T-60/06)

(2006/C 96/41)

Jezik postopka: italijanščina

Stranke

Tožeča stranka: Italijanska republika (zastopnik: Avvocato dello Stato Giacomo Aiello)

Tožena stranka: Komisija Evropskih skupnosti

Predlogi tožeče stranke

- Razglasitev ničnosti Odločbe Komisije z dne 7. decembra 2005 C (2005) 4436 konč. ter povrnitev vseh stroškov in nagrad.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka je vložila tožbo zoper Odločbo Komisije C(2005)4436 konč. z dne 7. decembra 2005 o oprostitvi trošarin za mineralna olja, ki se uporabljajo kot gorivo pri proizvodnji aluminijevega oksida v regiji Gardanne, regiji Shannon in na Sardiniji, ki so jo izvršile Francija, Irska oziroma Italija.

S to odločbo je bilo glede tožeče stranke ugotovljeno naslednje:

- Obravnavane oprostitve se ne nanašajo na vse nediferencirane naslovnike, ampak naj bi zaradi posebne strukture trga aluminijevega oksida namenjale ugodnosti nekaterim podjetjem.
- Šlo naj bi za nove in nezakonite pomoči, ker niso bile pravočasno uradno priglašene in ker bi bilo mogoče opredeliti, da so delno obstajale pred 29. majem 1998.
- Omenjene pomoči naj pred 31. oktobrom 2003 ne bi bile združljive z ureditvijo državnih pomoči za varstvo okolja.

V utemeljitev svojih predlogov tožeča stranka navaja naslednje:

- Oprostitev trošarin, ki jo predvideva italijanska ureditev, naj ne bi imela selektivnega značaja, ampak naj bi se nanašala na vsa podjetja, ki za proizvodnjo aluminijevega oksida uporabljajo mineralna olja. Okoliščina, da je na italijanskem ozemlju samo en obrat, v katerem se omenjena olja uporab-

ljajo v proizvodnem procesu, naj bi imela zgolj dejanski pomen, ki ne more spremeniti očitno splošnega pomena določbe.

- Moralo bi se šteti, da so obravnavane pomoči v skladu s členom 1(b), točka ii, Uredbe (ES) št. 659/1999, ker naj bi Svet v skladu s predpisi Italiji dovolil, da sporne oprostitve ohrani v veljavi.
- Obravnavana oprostitvev je bila tesno povezana z uresničitvijo ciljev varstva okolja, kot je mogoče sklepati iz predpisov, ki jih je sprejela italijanska vlada, in iz pogodb, ki jih je podpisala družba Eurallumina z Regijo Sardinijo in ministrstvom za okolje.
- Treba bi bilo šteti, da je oprostitvev namenjena gospodarskemu razvoju Regije Sardinije.
- Po mnenju italijanske vlade, odkar je začela veljati Direktiva 2003/96/ES, ni več obstajala dolžnost uradne obvestitve o obravnavanih davčnih ugodnostih, ker naj bi povezane določbe člena 18 in Priloge II k tej direktivi izrecno določile, da ostane veljavnost obravnavane trošarine nedotaknjena do 31. decembra 2006. Poleg tega naj bi imele navedene določbe enako vsebino kot člen 1(2) Odločbe Sveta 2001/224/ES.

Tožeča stranka na koncu uveljavlja kršitev načela legitimnih pričakovanj in domneve zakonitosti določb Skupnosti.

Tožba, vložena 23. februarja 2006 — FLS Plast proti Komisiji

(Zadeva T-64/06)

(2006/C 96/42)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Tožeča stranka: FLS Plast A/S (Kopenhagen, Danska) (Zastopnika: K. Lasok, QC, in M. Thill-Tayara, lawyer)

Tožena stranka: Komisija Evropskih skupnosti

Predlogi tožeče stranke

- Popolna razglasitev ničnosti členov 1(h) in 2(f) izpodbijane odločbe Komisije št. C(2005)4634 z dne 30. novembra 2005, v zadevi COMP/F/38.354 — industrijske vreče, kolikor ta veljata za tožečo stranko;
- podredno, sprememba člena 2(f) izpodbijane odločbe in v okviru neomejene pristojnosti Sodišča prve stopnje znižanje globe, ki je skupaj naložena FLP Plastu, delna razglasitev ničnosti člena 1 točka 1 kolikor ta velja za tožeče stranke in delna razveljavitev ali podredno ustrezno znižanje globe, ki je tožečim strankam naložena v člen 2;
- naložitev plačila pravnih in drugih stroškov FLS Plast-a v zvezi s to zadevo komisiji Evropskih skupnosti.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Komisija je v izpodbijani odločbi ugotovila, da je tožeča stranka s sodelovanjem v sklopu dogovorov in usklajenih ravnanj v sektorju industrije plastičnih vreč v Belgiji, Franciji, Nemčiji, Luksemburgu, na Nizozemskem in v Španiji, z določanjem cen in vspostavitvijo modela skupnega izračuna cen, z delitvijo trgov in porazdelitvijo prodajnih kvot, z razdeljevanjem kupcev poslov in naročil, z vlaganjem usklajenih ponudb na javne razpise in izmenjavo individualiziranih podatkov, kršila člen 81 ES. Kršitev tožeče stranke se nanaša na ravnanje drugega podjetja, in sicer Trioplast Wittenheim SA (v nadaljevanju: TW), za katerega je bilo ugotovljena udeležba v zadevnem kartelu. Tožeča stranka je imela delnice TW, ki je bila tudi njena hčerinska družba v 100 % lasti večji del obdobja, za katerega je bila spoznana za odgovorno. TW je bila naložena kazen, tožeča stranka pa je bila za del kazni solidarno odgovorna.

Tožeča stranka brez da bi ugovarjala obstoju in trajanju kartela ali sodelovanju njene prejšnje hčerinske družbe meni, da je Komisija napačno uporabila pravo pri določanju višine predpisane globe. Tožeča stranka meni, da je del globe TW, za katero je odgovorna, v očitnem nesorazmerju z časovnim obdobjem, v katerem je imela delnice TW.

Tožeča stranka v nadaljevanju meni, da izpodbijana odločba krši načela nediskriminacije in sorazmernosti, v tej meri, da sta po njej tako tožeča stranka kot tudi njena matična družba odgovorni za delovanje TW, kljub temu, da se slednje ni odločilo nasloviti izpodbijane odločbe na posredniški holding in je dejansko ni naslovilo na druge družbe, z izjemo od tožeče stranke.

Tožeča stranka tudi meni, da ni vedela za protipravno delovanje TW, da ni vplivala na njegovo vodstvo in da ni bila del podjetja (TW), ki je bilo vpleteno v kršitev navedeno v izpodbijani odločbi in da je zato izpodbijana odločba protipravna ter se jo mora razglasiti za nično.

Podredno tožeča stranka Sodišču prve stopnje predlaga, v okviru neomejene pristojnosti, naj zniža naložene globe. Ob tem poudarja, da je bila naložena globa TW previsoka, ker prejšnje ravnanje in teža kršitve ne opravičuje višino osrednjega zneska naložene globe; da je Komisija storila napako pri upoštevanju trajanja kršitve TW in da Komisija ni dokazala ali je globa naložena TW in tožeči stranki v skladu s pravilom 10 % zgornje meje.

Tožeča stranka glede naložene ji globe ugovarja, da je ob upoštevanju pomanjkanja odvračilnega učinka, trajanja in intenzivnosti kršitve, nesorazmerno visoka. Poleg tega tožeča stranka ugovarja, da je Komisija storila napako, ker ni znižala njene odgovornosti v skladu z obvestilom o ugodni obravnavi, natančneje, ker ni upoštevala 30 % znižanja priznanega TW pri odgovornosti in zavrnitvi znižanja tožeče stranke. Končno tožeča stranka uveljavlja kršitev načela *ne bis in idem* in načelo po katerem morajo biti kazni ustrezne posebnim okoliščinam vsake tožeče stranke, ob tem poudarja, da je bila kljub temu, da je bila matična družba TW samo 35 % trajanja vpletenosti slednje v kartel, odgovorna za plačilo 85,7 % globe TW.

Tožba, vložena 24. februarja 2006 — FLSmidth proti Komisiji

(Zadeva T-65/06)

(2006/C 96/43)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Tožeča stranka: FLSmidth & Co. A/S (Valby, Danska) (zastopnik: J.-E. Svensson, lawyer)

Tožena stranka: Komisija Evropskih skupnosti

Tožeča stranka predlaga Sodišču, naj:

- v delu, ki zadeva tožečo stranko, za nično razglasi Odločbo Komisije št. C(2005)4634 z dne 30. novembra 2005 v zvezi s postopkom na podlagi člena 81 ES, v zadevi COMP/F/38.354 — Industrijske vreče;
- podredno, v delu, ki zadeva tožečo stranko, znesek globe, ki je bila tožeči stranki v členu 2 zgornje odločbe naložena solidarno, določi na 0 €;
- Komisiji naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Komisija je v izpodbijani Odločbi ugotovila, da je tožeča stranka kršila člen 81 ES, s tem ko je sodelovala v sklopu sporazumov in usklajenih ravnanj v sektorju plastičnih industrijskih vreč, ki se je nanašal na Belgijo, Francijo, Nemčijo, Luxemburg, Nizozemsko in Španijo, in ki je obsegal določanje cen, izdelavo skupnih modelov za izračun cen, delitev trgov in porazdelitev prodajnih kvot, dodelitev kupcev, poslov in naročil, predložitev usklajenih ponudb na določene razpise in izmenjavo individualiziranih informacij.

Kršitev tožeče stranke se nanaša na ravnanje drugega podjetja, družbe Trioplast Wittenheim SA (v nadaljevanju: TW), čigar udeležba v zadevnem kartelu je bila ugotovljena. Drugo podjetje, družba FLS Plast, ki je bila v holdingu tožeče stranke, je imela delnice družbe TW, je bila glavnino obdobja, za katerega je bila tožeča stranka spoznana za odgovorno, lasnica hčerinske družbe TW v celoti. Družbi TW je bila naložena globa in tožeča stranka ter FLS Plast sta bili za del te globe solidarno odgovorni.

Tožeča stranka v podporo tožbene najprej navaja, da je Komisija nepravilno uporabila test odgovornosti matične družbe, saj ni izvedla dokaza o tem, da naj bi pri tožeči stranki obstajale okoliščine, ki bi podpirale domnevo o obstoju obvladujočega vpliva nad družbo TW. Tožeča stranka tudi navaja, da Komisija v vsakem primeru ni uporabila pravičnega pravnega testa, saj se v primeru, kot je predložen, v katerem je po navedbah Komisije družba TW v kartelu začela sodelovati že dolgo preden jo je prevzela hčerinska družba tožeče stranke in s tem nadaljevala po prodaji, uporabi strožji niz meril. Tožeča stranka meni, da je v vsakem primeru dokazala, da se je družba TW o svojih ravnanjih na trgu odločala neodvisno in ni izvajala navodil tožeče stranke.

Tožeča stranka poleg tega zatrjuje, da je odločitev o njeni odgovornosti diskriminatorna, nesorazmerna in arbitrarna, saj pri nobeni drugi skupini, na katere se nanaša Odločba, odgovor-

nost aktivno udeležene hčerinske družbe ni bila pripisana matični družbi ali matični družbi nadrejeni matični družbi, kot je bil primer družbe TW in tožeče stranke. Nadalje, čeprav je družba TW pred tem pripadala drugi skupini, ni Komisija nobeni izmed članic te druge skupine pripisala odgovornosti za sodelovanje družbe TW v kartelu. Končno je odgovornost, pripisana tožeči stranki, nesorazmerna, ker je odgovarjala v višini 85,7 % globe, naložene družbi TW, čeprav je imela njene delnice le osem let od skupno dvajsetih, v katerih je bila slednja domnevno udeležena v kartelu.

Tožeča stranka slednji argument navaja tudi v podporo podrednemu zahtevku, s katerim predlaga znižanje naložene globe. Nadalje zatrjuje, da je naložena globa previsoka, saj Komisija ni določila ločenega osnovnega zneska globe, s čimer bi upoštevala odsotnost odgovornosti. Prav tako je Komisija zmotno uporabila pravo, ker v njeno korist ni upoštevala določenih olajševalnih okoliščin.

Tožeča stranka končno navaja, da je Komisija nadalje zmotno uporabila pravo, ker je družbi TW pripisala odgovornost za obdobje od leta 1982 do leta 1988; slednji naložila globo, ki je nesorazmerna, previsoka in presega 10 % zgornje meje prometa; in ker tožeči stranki, kot subsidiarno odgovorni, ni prizanesla z določitvijo nižje globe, kot je to storila pri glavni dolžnici, družbi TW, ali ji vsaj odobrila neodvisno znižanje globe v skladu z obvestilom o ugodni obravnavi.

Tožba, vložena 23. februarja 2006 — JM Gesellschaft für industrielle Beteiligungen proti Komisiji**(Zadeva T-66/06)**

(2006/C 96/44)

Jezik postopka: nemščina

Stranke

Tožeča stranka: JM Gesellschaft für industrielle Beteiligungen mbH & Co. KGaA (Worms, Nemčija) (zastopnik: H.-J. Hellmann, Rechtsanwalt)

Tožena stranka: Komisija Evropskih skupnosti

Tožeča stranka stranka predlaga Sodišču, naj:

— v delu, v katerem zadeva tožečo stranko, za nično razglasi Odločbo tožene stranke, ki je bila tožeči stranki vročena 30. novembra 2005, v zvezi s postopkom na podlagi člena 81 Pogodbe ES (zadeva K [2005] 4634 konč., COMP/F/38.354 — industrijske vreče);

podredno, zniža globo, ki je bila tožeči stranki solidarno naložena;

— toženi stranki naloži plačilo stroškov postopka.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka izpodbija Odločbo Komisije C(2005) 4634 konč. z dne 30. novembra 2005 v zadevi COMP/F/38.354 — industrijske vreče. V izpodbijani odločbi je bila družbi RKW AG Rheinische Kunststoffwerke (RKW) in tožeči stranki zaradi kršitve člena 81 ES solidarno naložena globa. Po mnenju Komisije naj bi sodelovali v sistemu dogovorov in usklajenih ravnanj v sektorju industrijskih vreč v Belgiji, Nemčiji, Španiji, Franciji, Luksemburgu in na Nizozemskem.

Tožeča stranka v obrazložitvi tožbe uveljavlja, da naj bi izpodbijana odločba kršila načelo zakonitosti delovanja uprave. Tožena stranka je tožečo stranko spoznala za solidarno odgovorno brez pravne podlage in pooblastila.

Tožeča stranka nadalje očita, da ji je bila pripisana kršitev družbe RKW. Pogoji za to, ki jih je postavilo Sodišče, niso bile izpolnjene. Pri tem tožena stranka, v zvezi z njej pripisano kršitvijo družbe RKW, očita kršitev načela zakonitosti delovanja uprave, ker pooblastilo iz člena 15(2) Uredbe št. 17/1962 ⁽¹⁾ ne zajema prakse tožene stranke pri odmeri globe. Tožeča stranka v zvezi s tem uveljavlja tudi kršitev načel enakega obravnavanja in sorazmernosti.

Tožeča stranka poleg tega toženi stranki očita zmotno uporabo člena 15(2) Uredbe št. 17/1962, kot tudi Smernic o načinu določanja globe. Zlasti naj bi bila nepravilna dokazovanje in presoja dokazov, ki se nanašajo na družbo RKW. Poleg tega naj bi bila tožeča stranka glede na dosedanjo upravno prakso nesorazmerno sankcionirana. Glede višine izhodiščnega zneska, določenega za težo kršitve, tožeča stranka z več vidikov očita neenako obravnavanje družbe RKW v primerjavi z drugimi naslovniki izpodbijane odločbe. Tožeča stranka nadalje uveljavlja, da naj bi Komisija pri oceni trajanja kršitve in zaradi neupoštevanja olajševalnih okoliščin v zvezi z družbo RKW zmotno uporabila pravo. Tožeča stranka na koncu navaja, da

naj bi bil zaradi napačne odmere globe družbi RKW, glede na uporabo obvestila o nenalaganju oziroma zniževanju globe, kršen tudi člen 15(2) Uredbe št. 17/1962.

⁽¹⁾ Svet EGS: Uredba št. 17: Prva Uredba o izvajanju členov 85 in 86 Pogodbe (UL 13 z dne 21. 02. 1962, str. 204).

Tožba, vložena 20. februarja 2006 — Elini proti UUNT

(Zadeva T-67/06)

(2006/C 96/45)

Jezik, v katerem je bila tožba vložena: nizozemščina

Stranke

Tožeča stranka: Elini N.V. (Antwerpen, Belgija) (zastopnika: F. Cornette in S. Tilsley, Rechtsanwälte)

Tožena stranka: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli)

Druga stranka pred odborom za pritožbe: Rolex S.A. (Ženeva, Švica)

Predlogi tožeče stranke

— naj se razveljavi odločbo četrtega odbora za pritožbe Urada za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) z dne 12. decembra 2005 (zadeva R 725/2004-4);

— naj se UUNT naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Prijavitelj znamke Skupnosti: Elini N.V.

Zadevna znamka Skupnosti: Figurativna znamka „Elini“ za proizvode iz razreda 14 (zlatarski izdelki, urni mehanizmi, paščki za ure, steklo za ure, ohišje za ure, dragi kamni).

Imetnik znamke ali znaka, navajanega v postopku z ugovorom: Rolex S.A.

Znamka ali znak, navajan v postopku z ugovorom: Figurativna znamka Skupnosti „Cellini“ za, med drugim, proizvode iz razreda 14 (št. 1 456 102).

Odločba oddelka za ugovore: Zavrnitev ugovora.

Odločba odbora za pritožbe: Razveljavitev odločbe oddelka za ugovore in zavrnitev prijave.

Navajani tožbeni razlogi: Kršitev člena 8(1)(b) Uredbe št. 40/94.

Tožba, vložena 23. februarja 2006 — Stempher in Koninklijke Verpakkingsindustrie Stempher proti Komisiji

(Zadeva T-68/06)

(2006/C 96/46)

Jezik postopka: nizozemščina

Stranke

Tožeči stranki: Stempher B.V. (Rijssen, Nizozemska) in Koninklijke Verpakkingsindustrie Stempher C.V. (zastopnik: J. K. de Pree, Rechtsanwalt)

Tožena stranka: Komisija

Tožeči stranki predlagata Sodišču, naj:

— za ničnega razglasi členov 1(2), 3 in 4 Odločbe Komisije C(2005)4634 z dne 30. novembra 2005 v postopku na podlagi člena 81 Pogodbe ES (zadeva COMP/F/38.354 — Industrijske vreče) v besedilu, spremenjenem z Odločbo Komisije z dne 7. decembra 2005, oziroma vsaj v delu, ki se nanaša na družbo Stempher in kjer je ugotovila, da je družba Stempher kršila člen 81 ES, ji zato naložila globo in od nje zahtevala, naj odpravi kršitev ter v bodoče opusti vsako dejanje ali ravnanje, navedeno v členu 1, kot tudi vsako dejanje ali ravnanje, ki zasleduje isti ali podoben cilj oziroma ima isto ali podobno posledico.

— Komisiji naloži plačilo lastnih stroškov in stroškov tožečih strank.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeči stranki izpodbijata Odločbo Komisije C(2005) 4634 z dne 30. novembra 2005 v postopku na podlagi člena 81 Pogodbe ES (zadeva COMP/F/38.354 — Industrijske vreče).

V obrazložitvi tožbe uveljavljata, da Odločba krši člen 81 ES, kot tudi člena 7 in 23 Uredbe št. 1/2003⁽¹⁾, ker ni zadostnega dokaza za ugotovitev, da sta tožeči stranki kršili člen 81 ES.

Poleg tega Odločba krši člen 25 Uredbe št. 1/2003 in pred tem veljavno Uredbo št. 2988/74⁽²⁾, ker je pooblastilo za pregon očitanih kršitev zastaralo.

Tožeči stranki podredno uveljavljata, da je člen 2 izpodbijane odločbe v nasprotju s členom 23(3) Uredbe št. 1/2003 in Smernicami o načinu določanja glob⁽³⁾. Teža kršitve, ki bremeni tožeči stranki, je bila napačno presojena in napačno kvalificirana za zelo hudo. Poleg tega so bili pri določitvi globe upoštevani napačni dejavniki in napačni podatki. To je privedlo do nesorazmerno visoke globe.

Tožeči stranki sklepno navajata, da so bili pri izdaji izpodbijane Odločbe kršeni bistveni predpisi glede obličnosti in dolžnost obrazložitve, saj skrben preizkus ni bil opravljen, pravilno pa nista bila predstavljena niti kršitev, pri kateri naj bi bili stranki udeleženi, niti trg, na katerem naj bi ta nastala. Prav tako manjka predstavitev meril, s pomočjo katerih se je presojala teža očitane kršitve.

⁽¹⁾ Uredba Sveta (ES) št. 1/2003 z dne 16. decembra 2002 o izvajanju pravil konkurence iz členov 81 in 82 Pogodbe (UL L 1, str. 1).

⁽²⁾ Uredba Sveta (EGS) št. 2988/74 z dne 26. novembra 1974 o rokih zastaranja v postopkih in izvajanju sankcij v transportnem pravu in pravu konkurence Evropske gospodarske skupnosti (UL L 319, str. 1).

⁽³⁾ Obvestilo Komisije — Smernice o postopku določanja glob, ki so bile določene v skladu s členom 15(2) Uredbe št. 17 in člena 65(5) Pogodbe ESPJ (UL 1998, C 9, str. 3).

Tožba, vložena 23. februarja 2006 — Aughinish Alumina proti Komisiji

(Zadeva T-69/06)

(2006/C 96/47)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: Aughinish Alumina Ltd (Askeaton, Irska)
(zastopnika: J. Handoll in C. Waterson, Solicitors)

Tožena stranka: Komisija Evropskih skupnosti

Predlogi tožeče stranke

— Odločba Komisije, vpisana pod dokumentno številko K (2005) 4436 konč. z dne 7. decembra 2005 glede oprostitve trošarin za mineralna olja, ki se uporabljajo kot gorivo pri proizvodnji aluminijevega oksida med drugim v pokrajini Shannon, ki jo je uvedla Irska, naj se v delu, ki se nanaša na tožečo stranko (C 78/2001 (ex NN/2001) — Irska), razglasi za nično.

— Komisiji naj se naloži plačilo stroškov postopka.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Z izpodbijano odločbo je Komisija ugotovila, da je oprostitve trošarine, ki jo je poleg drugih držav članic, Irska do 31. decembra 2003 odobrila za težka kurilna olja, ki so se uporabljala pri proizvodnji aluminijevega oksida, državna pomoč v smislu člena 87(1) ES. Medtem ko je ugotovila, da pomoči, ki je bila dodeljena med 17. julijem 1990 in 2. februarjem 2002, ker je bila nezdružljiva s skupnim trgov, ni treba povrniti in da je pomoč, dodeljena med 3. februarjem 2002 in 31. decembrom 2003 združljiva s skupnim trgov, v smislu člena 87(3) ES, kolikor prejemniki plačajo vsaj 13,01 evrov na 1 000 kg težkih kurilnih olj, je Komisija prav tako odločila, da je ista pomoč nezdružljiva s skupnim trgov, kolikor prejemniki niso plačali tega zneska in, med drugim, Irski naložila, da sprejme vse potrebne ukrepe, da bodo prejemniki vrnili nezdružljivo pomoč.

Tožeča stranka, irsko podjetje, ki je prejelo zatrjevano pomoč, zahteva razglasitev ničnosti izpodbijane odločbe. V podporo svoji tožbi trdi, prvič, da Komisija zadevne pomoči ni pravilno obravnavala kot veljavne pomoči na podlagi člena 88(1) ES. V

zvezi s tem tožeča stranka podredno navaja tri različne trditve: pomoč je bila predmet zaveze, dane pred pristopom Irske; pomoč je bila priglašena januarja 1983 in Komisija do leta 2000 ni niti razmišljala o začetku postopkov; četudi bi se pomoč štela za nezakonito, je Komisija nepravilno ugotovila, da se lahko le delno šteje za veljavno pomoč v skladu s členom 15 Uredbe 659/99⁽¹⁾.

Tožeča stranka prav tako zatrjuje, da izpodbijana odločba krši načelo pravne varnosti, ker zmanjšuje pomen odobritev Sveta na podlagi člena 93 ES in ker Komisija ni uporabila postopkov na podlagi člena 8 Direktive 92/81⁽²⁾ za preučitev državne pomoči oziroma drugih vprašanj ali da bi si zares prizadevala razveljaviti upoštevne odločbe Sveta.

Dalje, po mnenju tožeče stranke Komisija ni upoštevala temeljnih zahtev iz členov 3 in 157 ES za okrepitev konkurenčnosti industrije Skupnosti in za zagotovitev pogojev, ki so za to potrebni.

Tožeča stranka se prav tako sklicuje na načelo zaupanja v pravo in pravne varnosti. V zvezi s tem tožeča stranka ponovno opozarja na dejstvo, da Komisija v obdobju 17 let po priglasitvi pomoči ni sprejela nobenega negativnega ukrepa in ni izpodbijala odločb Sveta o podaljšanju oprostitve do decembra 2006.

Tožeča stranka dalje trdi, da je postopek na podlagi člena 88(2) ES trajal 43 mesecev, kar je po njenem mnenju prekomerno dolgo obdobje, s čimer so kršena načela dobrega upravljanja in pravne varnosti.

Nazadnje tožeča stranka meni, da Komisija ni pravilno analizirala upoštevanih trgov in njihove konkurenčne strukture, kot bi morala storiti, saj je prej sama priznala, da ni prišlo do izkrivljanja konkurence in upoštevala dejstvo, da je Svet odobril oprostitve do 31. decembra 2006.

⁽¹⁾ Uredba Sveta (ES) 659/1999 z dne 22. marca 1999 o določitvi podrobnih pravil za uporabo člena 93 Pogodbe ES, UL L 83, 27.3.1999, str. 1.

⁽²⁾ Direktiva Sveta 92/81/EGS z dne 19. oktobra 1992 o uskladitvi trošarinskih struktur za mineralna olja, UL L 316, 31.10.1992, str.12.

Tožba, vložena 28. februarja 2006 — Audi proti UUNT

(Zadeva T-70/06)

(2006/C 96/48)

Jezik postopka: nemščina

Stranke

Tožeča stranka: Audi Aktiengesellschaft (Ingolstadt, Nemčija)
(zastopnika: O. Gillert, F. Schiwek, Rechtsanwälte)

Tožena stranka: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli)

Predlogi tožeče stranke

- naj se razveljavi odločbo drugega odbora za pritožbe Urada za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) z dne 16. decembra 2005 (Zadeva R 237/2005-2);
- naj tožena stranka nosi stroške postopka.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Zadevna znamka Skupnosti: Besedna znamka „Vorsprung durch Technik“ za proizvode in storitve iz razredov 9, 12, 14, 16, 18, 25, 28, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43 in 45 — prijava št. 3 016 292

Odločba preizkuševalca: Delna zavrnitev prijave

Odločba odbora za pritožbe: Delna zavrnitev pritožbe

Navajani tožbeni razlogi: Kršitev člena 7(1)(b) Uredbe Sveta št. 40/94, ker ima prijavljena znamka zadosten razlikovalni učinek in izpodbijana odločba ne vsebuje nobene ugotovitve v zvezi z upošteveno javnostjo.

Tožba, vložena 23. februarja 2006 — Groupe Gascogne proti Komisiji

(Zadeva T-72/06)

(2006/C 96/49)

Jezik postopka: francoščina

Stranke

Tožeča stranka: Groupe Gascogne (Saint-Paul-les-Dax, Francija)
(zastopnik: C. Lazarus, avocat)

Tožena stranka: Komisija Evropskih skupnosti

Predlogi tožeče stranke

- primarno, razglasitev ničnosti členov 1(k), 2(i) in 4(12) Odločbe, kolikor se nanašajo na Groupe Gascogne in ji nalagajo denarno kazen in, sprememba člena 2 (i) Odločbe, kolikor ob kršitvi členov 15(2) Uredbe št. 17/62 in 23(2) Uredbe (ES) št. 1/2003, Sachsa nalaga denarno kazen v znesku, ki je večji od 10 % njenega prometa;
- podredno, razglasitev ničnosti člena 2(i) Odločbe;
- še bolj podredno, sprememba člena 2(i) Odločbe in zmanjšanje zneska globe, ki je bil skupaj in solidarno naložen Sachsa in Groupe Gascogne;
- naložitev plačila stroškov postopka Komisiji.

Tožbeni razlogi in bistvene navedbe:

Tožeča stranka s to pritožbo predlaga delno razglasitev ničnosti odločbe Komisije C(2005)4634 konč. z dne 30. novembra 2005, v zvezi s postopkom na podlagi člena 81 ES (zadeva COMP/F/38.354 — Industrijske vreče), s katero je Komisija odločila, da so podjetja, ki so naslovniki Odločbe, med katerimi je tožeča stranka, kršila člen 81 Pogodbe ES s tem, da so sodelovala pri sporazumih in usklajenih ravnanjih v sektorju industrijskih vreč, na ozemlju Belgije, Nizozemske, Luksemburga, Nemčije, Francije in Španije. V delu odločbe, ki zadeva tožečo stranko, je Komisija ugotovila, da je tožeča stranka skupaj s Sachsa Verpackung GmbH solidarno odgovorna za kršitev, ker je njena matična družba. Tožeča stranka zahteva, podredno, razglasitev ničnosti zgolj člena 2(i), ki ji nalaga globo, in še bolj podredno, spremembo tega člena v smislu zmanjšanja naložene globe.

V podporo svojih zahtev tožeča stranka navaja tri tožbene razloge.

S prvim tožbenim razlogom trdi, da naj bi Komisija kršila določbe člena 81(1) ES s tem, da mu je napačno pripisala solidarno odgovornost za ravnanje Sachsa in ker ju je štela za solidarno odgovorna za plačilo globe, naložene Sachsa.

S svojim drugim, podredno navedenim tožbenim razlogom tožeča stranka trdi, da naj bi Komisija napačno uporabila pravo s tem, da je podala napačno razlago pojma podjetje v smislu člena 81 ES in ji, posledično, naložila globo, izračunano glede na konsolidirani promet Groupe Gascogne, medtem ko bi se morala opreti na skupni promet družb Groupe Gascogne in Sachsa, napačno predstavila razloge, zaradi katerih bi druge hčerinske družbe Groupe Gascogne morale biti vključene v „podjetje“, in ji odgovarja za ravnanje Sachsa, ki je bilo v izpodbijani odločbi ugotovljeno kot protikonkurenčno.

S svojim tretjim, še bolj podrednim tožbenim razlogom tožeča stranka poudarja, da naj bi Komisija kršila načelo sorazmernosti s tem, da je Sachsa in Groupe Gascogne skupno in solidarno naložila domnevno previsoko globo, zlasti s tem, ker ni upoštevala razumne zveze med naloženo sankcijo in dejansko ustvarjenim prometom Groupe Gascogne v sektorju plastičnih vreč.

Tožba, vložena 27. februarja 2006 — Bayer CropScience in drugi proti Komisiji

(Zadeva T-75/06)

(2006/C 96/50)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Tožeče stranke: Bayer CropScience AG (Monheim am Rhein, Nemčija), Makhteshim-Agan Holding BV (Amsterdam, Nizozemska), Teko AE (Atene, Grčija) in Aragonas Agro SA (Madrid, Španija) (zastopnika: C. Mereu in K. Van Maldegem, lawyers)

Tožena stranka: Komisija Evropskih skupnosti

Predlogi tožečih strank

— razglasitev ničnosti odločbe Komisije 2005/864/EC ⁽¹⁾ z dne 2. decembra 2005 o ne vključitvi endosulfana v Prilogo I k

Direktivi Sveta 91/414/EGS in o odvzemu registracij za fitofarmaceutvska sredstva, ki vsebujejo to aktivno snov;

— naložitev plačila vseh stroškov postopka toženi stranki.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Direktiva Sveta 91/414 ⁽²⁾ o dajanju fitofarmaceutvskih sredstev v promet (znana kot fitofarmaceutvska direktiva ali PPPD) določa, da države članice registrirajo sredstva, le če so naštetja v Prilogi I Direktivi. Tožeče stranke, ki so proizvajalci endosulfana, zahtevajo razglasitev ničnosti izpodbijane odločbe, ki je zavrnila vključitev endosulfana v to prilogo.

V utemeljitev svoje tožbe se najprej sklicujejo na več postopkovnih napak, in sicer: da je presoja izpodbijane odločbe utemeljena na drugem merilu, kot je določeno v Direktivi 91/414, je nepopolna in upošteva samo določene podatke, ki so jih predložile tožeče stranke; da so se nove smernice in merila, ki jih je sprejela Komisija, uporabila retroaktivno, po obvestilu in predložitvi podatkov tožečih strank; in da je Komisija glede spremembe meril in usmeritve ocenjevanja zavrnila svetovanje in posvetovanje s tožečimi strankami.

Tožeče stranke tudi menijo, da iz vsebinskega vidika izpodbijana odločba krši člen 95(3) ES in člen 5(1) Direktive 91/414. Ugotavljajo, da Komisija ni izpolnila obveznosti iz teh določb, da bi ocenila aktivne snovi in jih ob upoštevanju trenutnega znanstvenega in tehničnega znanja in edino pod pogojem iz člena 5 vključila v Prilogo I.

V nadaljevanju se sklicujejo na kršitev več splošnih načel prava Skupnosti, in sicer, načela sorazmernosti, načela varstva legitimnega pričakovanja in pravne varnosti, dolžnosti skrbnega in nepristranskega ocenjevanja, pravico do zakonitega postopka (pravico do obrambe in pravico do zaslišanja), načela znanstvene odličnosti in neodvisnosti, načela enakega obravnavanja, načela *lex specialis* in načela „estoppel“.

⁽¹⁾ UL L 317, 3.12.2005, str. 25.

⁽²⁾ UL L 230, 19.8.1991, str. 1.

Tožba, vložena 1. marca 2006 — Italijanska republika proti Komisiji

(Zadeva T-77/06)

(2006/C 96/51)

*Jezik postopka: italijanščina***Stranke***Tožeča stranka:* Italijanska republika (zastopnik: Paolo Gentili, Avvocato dello Stato)*Tožena stranka:* Komisija Evropskih skupnosti**Predlogi tožeče stranke**

- razglasitev ničnosti dopisa Evropske Komisije z dne 19.12.2005 št. 14012, katerega predmet je program POR Sicilija št. zahtevka za plačilo 2005 3489, v katerem je navedeno, naj se „upoštevajo pogoji iz dopisa komisarja Barnierja z dne 29. julija 2003 glede upravičenosti dodeljenih predplačil na področju sistema pomoči“;
- razglasitev ničnosti Evropske Komisije z dne 21.12.2005 št. 14134, katerega predmet je program POR Sicilija št. zahtevka za plačilo SYSFIN 2005 3554, v katerem je navedeno, naj se „upoštevajo pogoji iz dopisa komisarja Barnierja z dne 29. julija 2003 glede upravičenosti dodeljenih predplačil na področju sistema pomoči“;
- razglasitev ničnosti dopisa Evropske Komisije z dne 25.01.2006 št. 765, katerega predmet je program PON Znanstveno raziskovanje, tehnološki razvoj in visoko šolstvo, zahtevke za plačilo 2005 3784, v katerem je navedeno, naj se „upoštevajo pogoji iz dopisa komisarja Barnierja z dne 29. julija 2003 glede upravičenosti dodeljenih predplačil na področju sistema pomoči“;
- razglasitev ničnosti dopisa Evropske Komisije z dne 13.2.2006 št. 1459, katerega predmet je program POR Sicilija št. zahtevka za plačilo SYSFIN 2006 0029, v katerem je navedeno, naj se „upoštevajo pogoji iz dopisa komisarja Barnierja z dne 29. julija 2003 glede upravičenosti dodeljenih predplačil na področju sistema pomoči“;
- naložitev plačila stroškov Komisiji Evropskih skupnosti.

Tožbeni razlogi in bistvene trditveTožbeni razlogi in bistvene trditve so enaki kot v zadevi T-345/04 Italijanska republika proti Komisiji ⁽¹⁾.⁽¹⁾ UL C 262, 23.10.2004, str. 55.**Tožba, vložena 23. februarja 2006 — Sachsa Verpackung proti Komisiji**

(Zadeva T-79/06)

(2006/C 96/52)

*Jezik postopka: francoščina***Stranke***Tožeča stranka:* Sachsa Verpackung GmbH (Wieda, Nemčija) (zastopnika: F. Puel in L. François-Martin, avocats)*Tožena stranka:* Komisija Evropskih skupnosti**Predlogi tožeče stranke**

- razglasitev ničnosti členov 1(k), 2(i) in 4(21) Odločbe;
- podredno, sprememba člena 2(i) Odločbe in zmanjšanje globe;
- naložitev plačila stroškov postopka Komisiji.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka s to tožbo predlaga delno razglasitev ničnosti Odločbe Komisije C(2005)4634 konč. z dne 30. novembra 2005 v zvezi s postopkom na podlagi člena 81 ES (zadeva COMP/E/38.354 — Industrijske vreče), s katero je Komisija odločila, da so podjetja, ki so naslovniki Odločbe, med katerimi je tožeča stranka, kršila člen 81 Pogodbe ES s tem, da so sodelovala pri sporazumih in usklajenih ravnanjih v sektorju industrijskih vreč, na ozemlju Belgije, Nizozemske, Luksemburga, Nemčije, Francije in Španije. V delu odločbe, ki zadeva tožečo stranko, je Komisija ugotovila, da je tožeča stranka sodelovala pri enotni in nadaljevani kršitvi in ji naložila globo.

V podporo svojega prvega predloga, primarno, tožeča stranka navaja tri tožbene razloge.

S prvim tožbenim razlogom očita Komisiji, da je kršila pooblastila za odločanje po prostem preudarku glede stopnje vpletenosti tožeče stranke pri omejevalnem sporazumu, ko je upoštevala, da je aktivno sodelovala pri določanju splošnih kvot, razdelitvi strank in določanju cen.

Drugi tožbeni razlog se nanaša na pomanjkljivo obrazložitev, ker Komisija ni pravno zadostno utemeljila udeležbe tožeče stranke pri omejevalnem sporazumu, podskupini Nemčija.

S svojim tretjim tožbenim razlogom tožeča stranka navaja, da je Komisija kršila člen 23(2) Uredbe ES št. 1/2003 ⁽¹⁾ in člen 15 Uredbe št. 17/62 ⁽²⁾, ker naj bi Komisija, po mnenju tožeče stranke, napačno štela, da ni bila samostojno podjetje in odločila, prav tako napačno, da bi morala skupina Gascogne, njena matična družba, skupaj in solidarno odgovarjati za plačilo

globe. Navaja tudi, da naj bi Komisija napačno določila delež globe, ki se ji ga naloži za obdobje njenega sodelovanja pri kršitvi, ki naj bi zato presegel mejo 10 % njenega prometa.

V podporo svojemu podredno navedenemu predlogu tožeča stranka navaja, da naj Komisija ne bi pravilno ocenila zneska naložene globe in da naj bi kršila načelo sorazmernosti s tem, da je napačno ocenila težo in trajanje kršitve in s tem, da ni upoštevala olajševalnih okoliščin, kot je sodelovanje tožeče stranke na podlagi obvestila o ugodni obravnavi ⁽³⁾.

⁽¹⁾ Uredba Sveta (ES) št. 1/2003 z dne 16. decembra 2002 o izvajanju pravil konkurence iz členov 81 in 82 Pogodbe (UL L 1, str. 1).

⁽²⁾ Uredba Sveta št. 17 z dne 6. februarja 1962, Prva Uredba o izvajanju členov [81] in [82] Pogodbe (UL 1962, 13, str. 204).

⁽³⁾ Sporočilo Komisije o imuniteti pred globami in zmanjševanju glob v primeru kartelov (UL 2002, C 45, str. 3).

SODIŠČE ZA USLUŽBENCE EVROPSKE UNIJE

Tožba, vložena 13. decembra 2005 — Gesner proti UUNT

(Zadeva F-119/05)

(2006/C 96/53)

(Jezik postopka: španščina)

Stranke

Tožeča stranka: Charlotte Gesner (Kildedalsvej, Danska)
(zastopnika: Vazquez Vazquez in C. Amo Quiñones, abogados)

Tožena stranka: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli)

Predlogi tožeče stranke

- razglasitev ničnosti odločbe Urada za usklajevanje na notranjem trgu (UUNT) z dne 2. septembra 2005 s katero je zavrnjen ugovor tožeče stranke z dne 10. maja 2005 zoper odločbo UUNT z dne 21. aprila 2005, s katero je bilo zavrnjeno imenovanje invalidske komisije.
- naložitev plačila stroškov toženi stranki.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka, začasni uslužbenec UUNT do 15. aprila 2005, od leta 2003 trpi za *hernio disci* in različnimi patologijami hrbtenice. Kljub temu, da je bila operirana in da se je zdravil na različne načine tako medicinske kot fizioterapevtske, njegove hude bolečine niso prenehale pri čemer je dejstvo, da je morala dalj časa sedeti še poslabšalo položaj. Tako je bila na nepretrgoma bolniško odsotna več mesecev.

Tožeča stranka je 11. marca 2005 od UUNT zahtevala, da imenuje invalidsko komisijo, da bi ta organ ugotovil njegovo nezmožnost za delo v uradu ji priznal pravico do invalidske pokojnine.

UUNT je zavrnil tako možnost na podlagi dveh utemeljitev. Prvič člen 59 Kadrovskih prepisov je treba razlagati tako, da je za sklic invalidske komisije pristojen Organ pristojen za imenovanja (OPI). Poleg tega je bila tožeča stranka v zadnjih treh letih bolniško odsotna le 294 dni, in naj ne izpolnjevala časovnih pogojev, ki jih določa člen 59(4) Kadrovskih prepisov.

V svoji tožbi tožeča stranka uveljavlja štiri glavne tožbene razloge. V okviru prvega meni, da si OPI ne more pripisati izključne pristojnosti za sklic invalidske komisije. V takem primeru bi namreč OPI vnaprej, subjektivno in samovoljno

ugotavljal ali je uslužbenec oziroma uradnik dovolj bolan, da se ga pozove pred komisijo.

V okviru drugega tožbenega razloga tožeča stranka navaja, da je obrazložitev izpodbijane odločbe napačna. Uporaba časovnih pogojev iz člena 59(4) Kadrovskih prepisov, naj bi uradnikom ali uslužbencem, ki ne izpolnjujejo teh časovnih pogojev, a niso zmožni za delo zaradi poškodb oziroma bolezni, ki so se hitreje pojavile, preprečevala pridobitev pravice do invalidske pokojnine.

V okviru tretjega tožbenega razloga tožeča stranka navaja, da določb, ki se nanašajo na imenovanje invalidske komisije ni mogoče vezati na člen 59 Kadrovskih prepisov, temveč se umešajo v pravni okvir, ki ureja pridobitev invalidske pokojnine, in sicer členi od 31 do 33 ureditve, ki velja za druge uslužbenke, člen 9 Kadrovskih prepisov in njihova priloga VIII.

V okviru zadnjega tožbenega razloga tožeča stranka zastopa stališče, da je izpodbijana odločba v nasprotju z načelom prepovedi diskriminacije in enakega obravnavanja. UUNT naj bi svojim zaposlenim preprečeval, da skličejo invalidsko komisijo, čeprav se zdi, da je ta možnost dana ostalim osebam zaposlenim pri Skupnosti. Poleg tega naj bi bila uslužbencem UUNT, ki imajo pogodbe za manj kot tri leta, otežena pridobitev pravice do invalidske pokojnine, ker tudi zelo bolni ne bi nikoli izpolnili časovnih pogojev iz člena 59(4) Kadrovskih prepisov.

Tožba, vložena 13. januarja 2006 — Scafarto proti Komisiji

(Zadeva F-6/06)

(2006/C 96/54)

(Jezik postopka: italijanščina)

Stranke

Tožeča stranka: Nicola Scafarto (Luxembourg, Luksemburg)
(Zastopnika: A. D'Antuono in G. Somma, avvocati)

Tožena stranka: Komisija Evropskih skupnosti

Predlogi tožeče stranke

- da se člen 12 priloge XIII Statuta ne uporabi v smislu člena 241 ES;
- razglasitev ničnosti odločbe, s katero je organ, pristojen za imenovanja (OPI), implicitno zavrnil pritožbo pritožnika zoper odločbo z dne 17. marca 2005 št. 000617;
- razglasitev ničnosti navedene odločbo v delu, v katerem je OPI tožečo stranko razporedil v naziv A*6, prvi plačilni razred, namesto v naziv A*8, prvi plačilni razred;
- naložitev toženi stranki, da izpodbijani del navedene odločbe nadomesti tako, da tožečo stranko retroaktivno uvrsti v naziv A*8, prvi plačilni razred;
- naložitev plačila toženi stranki vseh zneskov, ki jih tožeča stranka ni prejela zaradi nezakonitosti izpodbijanih odločb, vključno z obrestmi;
- naložitev plačila stroškov toženi stranki.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka, ki je uvrščena na čakalni seznam na podlagi javnega natečaja EUR/A/155/2000 za naziv A6 in A7, se je zaposlila na Komisiji po tem, ko so začeli veljati novi Kadrovski predpisi in bila uvrščena v naziv A*6.

V svoji tožbi navaja, da odločba, ki določa njegovo uvrstitev, krši člen 31 Kadrovskih predpisov.

Nato trdi, da je ta odločba v vsakem primeru nezakonita, kolikor je njena pravna podlaga, torej člen 12 priloge XIII Statuta, nezakonita, ker krši naslednja načela: pravne varnosti, varovanja legitimnih pričakovanj, prepovedi diskriminacije, enakega obravnavanja, razumnosti in dobrega upravljanja. Tožeča stranka nazadnje navaja, podredno, da čeprav je varstvo legitimnih pričakovanj vedno absolutno, mora biti vsaka izjema in/ali odstopanje pravilno utemeljeno, pogoj, ki naj v tem primeru ne bi bil izpolnjen.

Tožba, vložena 23. januarja 2006 — B proti Komisiji Evropskih skupnosti

(Zadeva F-7/06)

(2006/C 96/55)

(Jezik postopka: francoščina)

Stranke

Tožeča stranka: B (Bruselj, Belgija) (zastopnika: S. Rodrigues in A. Jaume, avocats)

Tožena stranka: Komisija Evropskih skupnosti

Predlogi tožeče stranke

- razglasitev ničnosti odločbe organa, pristojnega za imenovanja (OPI), z dne 10. oktobra 2005, s katero je bil zavrnjen ugovor tožeče stranke in ki je bila sprejeta skupaj z odločbo OPI z dne 26. aprila 2005, s katero je bil tožeči stranki zavrnjen izselitveni dodatek;
- naložitev toženi stranki, da tožeči stranki izplača izselitveni dodatek od dneva nastopa funkcije;
- naložitev toženi stranki, da plača zamudne obresti od dneva, ko bo izdana odločba;
- naložitev plačila stroškov toženi stranki.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka, uradnik Komisije, izpodbija odločbo o dokončni določitvi njenih pravic, s katero ji je tožena stranka zavrnila izselitveni dodatek.

V utemeljitev svoje tožbe zatrjuje najprej kršitev člena 4(1)(a) Priloge VII h Kadrovskim predpisom. Prav tako podaja ugovor nezakonitosti, in sicer ker uporaba pogoja državljanstva, navedenega v prvi alineji zgoraj navedene določbe, za uradnike, ki imajo tako državljanstvo države članice, kjer so zaposleni, kot tudi državljanstvo druge države članice, krši načeli prepovedi diskriminacije in enakega obravnavanja.

Tožeča stranka nadalje zatrjuje, da v vsakem primeru izpolnjuje pogoj stalnega prebivališča iz druge alineje zadevne določbe.

Podredno tožeča stranka zatrjuje kršitev člena 4(1)(b) Priloge h VII Kadrovskim predpisom, ker izpodbijana odločba ni upoštevala dejstva, da tožeča stranka izpolnjuje merili državljanstva in stalnega prebivališča, ki sta navedeni v tej določbi.

Še bolj podredno pa tožeča stranka navaja kršitev člena 4(3) Priloge VII h Kadrovskim predpisom, saj te določbe ni mogoče razlagati tako, da uradniku, ki ima dvojno državljanstvo, nalaga, da se odreče državljanstvu države članice, kjer je zaposlen, da bi pridobil pravico do izselitvenega dodatka.

Tožba, vložena 5. januarja 2006 — André proti Komisiji

(Zadeva F-10/06)

(2006/C 96/56)

(Jezik postopka: francoščina)

Stranke

Tožeča stranka: Daniel André (Bruselj, Belgija) (zastopnik: M. Jourdan, avocat)

Tožena stranka: Komisija Evropskih skupnosti

Predlogi tožeče stranke

- razglasi naj se za nično odločbo Komisije z dne 6. oktobra 2005, s katero je bilo tožeči stranki za storitev, ki jo je opravila za račun in na zahtevo Sodišča 12. in 13. januarja 2005, zavrnjen pavšalni prejemek, določen v členu 7 Konvencije o določitvi delovnih pogojev in prejemkov konferenčnih tolmačev, zaposlenih v institucijah Evropske unije;
- toženi stranki naj se naloži plačilo škode, ki jo je tožeča stranka utrpela zaradi akta, ki posega v njen položaj, v višini 241,99 EUR, ki je enak dodatku, ki bi ji moral biti izplačan, skupaj z obrestmi od dneva zapadlosti;
- toženi stranki naj se naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka, konferenčni tolmač, izvaja storitve za različne prevajalske službe institucij Skupnosti. Storitve opravlja v okviru pogodb o delu, kjer so določeni dnevi in kraj, kjer se tolmačenje zahteva. Te pogodbe glede prejemkov ureja Konvencija o določitvi delovnih pogojev in prejemkov konferenčnih tolmačev, zaposlenih v institucijah Evropske unije.

V tej zadevi tožeča stranka izpodbija odločbo Komisije, s katero mu je zavrnjen pavšalni prejemek za potne stroške, ki ga določa člen 7 zgoraj omenjene konvencije, ki jo pojasnjujejo „podrobna pravila za uporabo“, ki so priloga te konvencije.

Tožeča stranka v tožbi ugovarja razlagi omenjenih določb, ki jo je uporabila tožena stranka, po kateri naj bi bil izgubljeni zaslužek zaradi potnih stroškov pogoj *sine qua non* za plačilo zadevnega prejemka. Poleg tega bi morala Komisija šteti, da je bil 12. januar 2005 prvi delovni dan tožeče stranke, čeprav je tožeča stranka 10. in 11. januarja že delala za institucijo Skupnosti.

Po mnenju tožeče stranke konvencija niti posredno ne vsebuje dodatnih pogojev, ki jih zahteva tožena stranka, ki naj bi neupravičeno spremenila obseg te konvencije.

Končno tožeča stranka zatrjuje, da zaporedje pogodb o zaposlitvi z eno ali več institucijami Skupnosti ne pomeni, da se tožeči stranki ne dodeli spornega prejemka.

Tožba, vložena 9. februarja 2006 — Zuleta de Reales Ansaldo proti Sodišču

(Zadeva F-13/06)

(2006/C 96/57)

(Jezik postopka: francoščina)

Stranke

Tožeča stranka: Leticia Zuleta de Reales Ansaldo (Luxembourg, Luksemburg) (zastopnik: G. Vandersanden, avocat)

Tožena stranka: Sodišče Evropskih skupnosti

Predlogi tožeče stranke

- za nično naj se razglasi odločbo z dne 4. maja 2005 Organa pristojnega za imenovanja (OPI) Sodišča, o imenovanju tožeče stranke, s katero je bila razvrščena v naziv A*7, plačilni razred 2;
- tožečo stranko naj se razvrsti v naziv (A*10, plačilni razred 2), v katerega bi morala biti razvrščena po določbah objave javnega natečaja CJ/LA/25, na katerem je bila izbrana tožeča stranka;
- zagotovi naj se popolna obnova kariere tožeče stranke z retroaktivnim učinkom od dneva njene razvrstitve v tako popravljena naziv in plačilni razred, vključno z zamudnimi obrestmi;

- posledično naj se tožeči stranki zagotovi obravnavanje po nazivu A*10, plačilnem razredu 2, od njenega imenovanja, vzpostavi njene pokojninske prispevke, ugodnosti in dodatke, do katerih je upravičena, in tudi zagotovi, da se njeno obdobje napredovanja začne šteti od tega datuma,
- Sodišču naj se naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka se je udeležila javnega natečaja CJ/LA/25 za določitev čakalnega seznama za zaposlovanje pravnikov lingvistov za španski jezik za naziva LA7/LA6.

Po uspešno opravljenem javnem natečaju je bila tožeča stranka obveščena, da je bila s 16. majem 2005 imenovana za uradnika pripravnika na direktoratu za prevajanje Sodišča in razvrščena v naziv A*7, plačilni razred 2.

V tožbi tožeča stranka ugovarja dejstvu, da je bila razvrščena v naziv, ki je, na podlagi začetka veljavnosti Uredbe Sveta št. 723/2004 z dne 22. marca 2004 o spremembi Kadrovskega predpisa za uradnike Evropskih skupnosti in pogojev za zaposlitev drugih uslužbencev⁽¹⁾, nižji.

V utemeljitev tožbe tožeča stranka navaja dva tožbena razloga. Prvi se nanaša na nezakonnost zoper člene 12(3) in 13(2) Priloge XIII Kadrovskega predpisa. Drugi temelji na kršitvi načel dobre uprave, dolžnosti skrbnosti, transparentnosti, dobre vere, enakega obravnavanja in prepovedi diskriminacije.

⁽¹⁾ UL ES L 124, 27.4.2004, str. 1.

Tožba, vložena 15. februarja 2006 — Chevalier Carmana in drugi proti Sodišču Evropskih skupnosti

(Zadeva F-14/06)

(2006/C 96/58)

(Jezik postopka: francoščina)

Stranke

Tožeče stranke: Giovanna Chevalier Carmana (Pariz, Francija), Alice Coda (Pariz, Francija), Jacqueline Doucet (Pariz, Francija), Françoise Kluss (Ollioules, Francija) (zastopnika: G. Vandesanden in L. Levi, avocats)

Tožena stranka: Sodišče Evropskih skupnosti

Predlogi tožečih strank

- tožba naj se razglasi za dopustno in utemeljeno, vključno z ugovorom nezakonnosti, ki ga vsebuje;
- posledično naj se za razglasijo nične pokojninski listi za marec 2005 tožečih strank, kar naj pripelje do uporabe korekcijskega koeficienta na ravni glavnega mesta države, kjer stalno prebivajo, ali vsaj korekcijskega koeficienta, ki bo ustrezno odražal razlike v življenjskih stroških v krajih, kjer tožečim strankam nastajajo stroški, in ki bi tako ustrezal načelu enakovrednosti;
- toženi stranki naj se naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožbeni razlogi in bistvene trditve so enaki tistim, ki so navedeni v okviru zadeve F-128/05, Adolf in drugi proti Komisiji⁽¹⁾.

⁽¹⁾ UL C 60, 11.3.2006, str. 56.

Tožba, vložena 15. februarja 2006 — Abba in drugi proti Evropskemu parlamentu

(Zadeva F-15/06)

(2006/C 96/59)

(Jezik postopka: francoščina)

Stranke

Tožeče stranke: Abba in drugi (zastopnika: G. Vandesanden in L. Levi, avocats)

Tožena stranka: Evropski parlament

Predlogi tožečih strank

- tožbo naj se razglasi za dopustno in utemeljeno, vključno z ugovorom nezakonnosti, ki ga tožba vsebuje;
- posledično naj se za nične razglasijo pokojninski listi za marec 2005 tožečih strank, kar naj pripelje do uporabe korekcijskega koeficienta na ravni glavnega mesta države, kjer stalno prebivajo, ali vsaj takega korekcijskega koeficienta, ki bi ustrezno odražal razlike v življenjskih stroških krajev, kjer tožečim strankam nastajajo stroški, in ki bi tako ustrezal načelu enakovrednosti;

— toženi stranki naj se naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožbeni razlogi in bistvene trditve tožečih strank so enaki v zadevi F-128/05 Adolf in drugi proti Komisiji ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ UL C 60, 11.3.2006, str. 56.

Tožba, vložena 15. februarja 2006 — Augenault in drugi proti Svetu

(Zadeva F-16/06)

(2006/C 96/60)

(Jezik postopka: francoščina)

Stranke

Tožeče stranke: Françoise Augenault in drugi (zastopnika: G. Vandensanden in L. Levi, avocats)

Tožena stranka: Svet Evropske unije

Predlogi tožečih strank

- tožbo naj se razglasi za dopustno in utemeljeno, vključno z ugovorom nezakonitosti, ki ga tožba vsebuje;
- posledično naj se za nične razglasijo pokojninski listi za marec 2005 tožečih strank, kar naj pripelje do uporabe korekcijskega koeficienta na ravni glavnega mesta države, kjer stalno prebivajo, ali vsaj takega korekcijskega koeficienta, ki bi ustrezno odražal razlike v življenjskih stroških krajev, kjer tožečim strankam nastajajo stroški, in ki bi tako ustrezal načelu enakovrednosti;
- toženi stranki naj se naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožbeni razlogi in bistvene trditve tožečih strank so enaki v zadevi F-128/05 Adolf in drugi proti Komisiji ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ UL C 60, 11.3.2006, str. 56.

Tožba, vložena 21. februarja 2006 — Vereecken proti Komisiji

(Zadeva F-17/06)

(2006/C 96/61)

(Jezik postopka: francoščina)

Stranke

Tožeča stranka: Marc Vereecken (Bruselj, Belgija) (zastopnika: S. Rodrigues in A. Jaume, avocats)

Tožena stranka: Komisija Evropskih skupnosti

Predlogi tožeče stranke

- razglasitev ničnosti odločbe organa, pristojnega za imenovanja (OPI), s katero je bila zavrnjena pritožba tožeče stranke, ki je bila sprejeta skupaj z odločbo OPI z dne 19. oktobra 2004, in plačilne liste za februar in naslednje mesece kolikor spreminjajo naziv tožeče stranke v naziv A*8 ter odločbe o dodelitvi točk za delovno uspešnost, prednostnih točk in o nadomestilu za dopust iz osebnih razlogov (CCP), ki jo je sprejel OPI;
- OPI naj se navedejo posledice razglasitve ničnosti izpodbijanih odločb in zlasti: i) napredovanje tožeče stranke v naziv A*10 (prej A6) z retroaktivnim učinkom od leta 2001 oziroma najmanj od 1. oktobra 2004, dneva ponovne zaposlitve tožeče stranke; ii) vsaj napredovanje tožeče stranke v naziv A*9 z učinkom od 1. oktobra 2004; iii) dodelitev točk, do katerih ima pravico od napredovanja naprej, vključno s točkami za delovno uspešnost, prednostnimi in točkami za prehod za REC 2003, 2004 in 2005;

- toženi stranki naj se naloži povrnitev finančne škode, ki jo je utrpela tožeča stranka zaradi dejstva, da ni napredovala v naziv A*10 od napredovalnega obdobja 2001 oziroma najmanj od 1. oktobra 2004, vključno z učinki na pokojnino;
- toženi stranki naj se naloži povrnitev nepremoženjske škode, ki jo je utrpela tožeča stranka zaradi dejstva, da ocenjevalna poročila za obdobje 1997-1999 niso bila sestavljena, in zaradi izredno pozne sestave ocenjevalnega poročila za obdobje 1999-2001 ter kariernih ocenjevalnih poročil (REC) za leti 2003 in 2004;
- naložitev plačila stroškov Komisiji Evropskih skupnosti.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka, uradnik Komisije s prejšnjim nazivom A7, je bila 1. oktobra 2004 po triletnem dopustu iz osebnih razlogov razvrščena v naziv A*8.

V svoji tožbi navaja štiri tožbene razloge, najprej neobstoj in pozna sestava njenih ocenjevalnih poročil za obdobji 1997-

1999 in 1999-2001 in njenih kariernih ocenjevalnih poročil (REC) za leti 2003 in 2004.

Z drugim tožbenim razlogom tožeča stranka zatrjuje, da je njena razvrstitev v naziv A*8 ob koncu dopusta iz osebnih razlogov v nasprotju s členom 6 Kadrovskih predpisov. Ta odločba prav tako krši načelo enakosti med staro in novo karierno strukturo ter načeli enakega obravnavanja in varstva zaupanja v pravo.

S tretjim tožbenim razlogom tožeča stranka trdi, da je bila v primerjavi z zaposlenimi uradniki diskriminirana, saj zaradi dejstva, ker je bila na dopustu iz osebnih razlogov (CCP), ni bila upravičena do prehodnih ukrepov, ki so se uporabljali za uradnike na področju napredovanja.

Na koncu, s četrnim tožbenim razlogom, tožeča stranka izpodbija neupoštevanje delovne dobe, ki jo je pridobila pred in v času dopusta iz osebnih razlogov (CCP), zlasti pri dodelitvi nadomestnih točk, točk za delovno uspešnost in prednostnih točk. Meni, da je bila v primerjavi z napotenimi uradniki oškodovana.

III

(Obvestila)

(2006/C 96/62)

Zadnja objava Sodišča Evropskih skupnosti v Uradnem listu Evropske unije

UL C 86, 8.4.2006

Prejšnje objave

UL C 74, 25.3.2006

UL C 60, 11.3.2006

UL C 48, 25.2.2006

UL C 36, 11.2.2006

UL C 22, 28.1.2006

UL C 10, 14.1.2006

Ti teksti so na voljo na:

EUR-Lex: <http://europa.eu.int/eur-lex>CELEX: <http://europa.eu.int/celex>
